روزنامه اطلاعات روز
تحلیلی اطلاعاتی
۷۰۱ چهارشنبه ۱۴ عقرب، ۱۳۹۳ سال سوم قیمت: ۱۰ افغانی
701 Wednesday 05 Nov, 2014 Year 03 Price: 10 Af

کار دشوار در یک کشور دشوار

رییس جمهور جدید با اتخاذ سیاست‌های ملی، می‌تواند نیازهای همه‌ی گروه‌های قومی در افغانستان را رفع کند: از پشتون، تاجیک، هزاره، ازبک، ترکمن تا سایر تیره‌های قومی. این کار تنها از طریق استفاده از ابزارهای دموکراتیک و پارلمانی و همین‌طور طرح یک استراتژی مؤثر وحدت ملی، عملی است. برای دولت وحدت ملی، تجربه‌ی قزاقستان در راستای دسترسی به آرامش و هماهنگی میان نمایندگان همه‌ی اقشار قومی و ملیتی و نمایندگان جریان‌های مختلف مذهبی، مفید خواهد بود. در این ارتباط، اغلب نمایندگان افغانستان و کارشناسان امور بین‌المللی را به‌خاطر می‌آوریم.

به اعتقاد شما، نگرش مردم افغانستان در ارتباط به ادامه‌ی حضور نظامی و بشردوستانه‌ی ایالات متحده‌ی امریکا و متحدان آن چگونه است؟

طوری که می‌دانیم، دولت امریکا و جمهوری اسلامی افغانستان قصد امضای یک توافق‌نامه‌ی امنیتی را دارند که این توافق‌نامه تعداد نظامیان و وضعیت حقوقی نیروهای نظامی امریکا را پس از سال ۲۰۱۴ در افغانستان، تعریف و مشخص می‌کند. به‌طور کلی، در جامعه‌ی افغانستان ادامه‌ی حضور نظامی...

صفحه ۴

رییس جمهور:
کمیسیون مستقل حقوق بشر کارهای حکومت را در زمینه‌ی حقوق بشر ارزیابی کند

صفحه ۲

اشرف غنی امروز با قربانی تجاوز گروهی بدخشان دیدار می‌کند

ص۲

وزارت مالیه: عواید داخلی کشور شش میلیارد افغانی افزایش یافته است

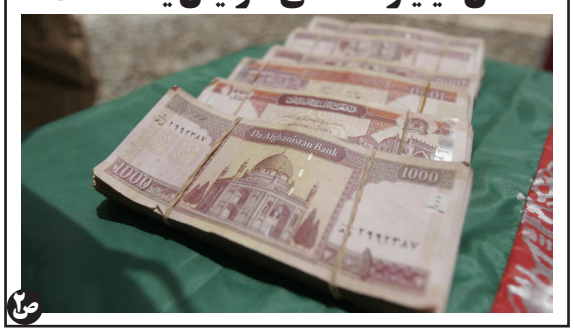

ص۲

چرا افغانستان در تلاش گسترش روابط با چین است؟

ص۲

از عدالت شعاری تا عدالت عملی

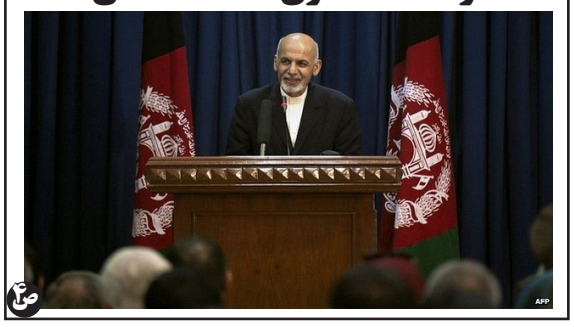

ص۳

مژده مژده مژده

لیسه ذکور آریانا افغان-ترک و نسوان افغان-ترک برای سال تعلیمی ۱۳۹۴ خویش شاگردان جدیدالشمول از فارغان صنف هفتم سال تعلیمی ۱۳۹۳ می‌پذیرد، علاقه‌مندان مطلع باشند. ثبت نام تا (۱۶) عقرب سال جاری جریان دارد.

آدرس برای شاگردان ذکور: لیسه ذکور آریانا افغان-ترک واقع شاه دو شمشیره (ع)

آدرس برای شاگردان اناث: تایمنی، چهارراهی سرسبزی، عقب هوتل کرستال

شماره تماس لیسه ذکور ما: ۰۷۵۲۱۲۴۴۴۴

شماره تماس لیسه اناث ما: ۰۷۸۸۶۶۷۶۴۰

پروازهای شرکت هوایی آسمان از کابل به بیشکک از طریق کابل-مشهد-بیشکک شروع شده و هفته یک پرواز در روز دوشنبه انجام می‌شود. همچنان اخذ ویزه با شرایط سهل و آسان پذیرفته می‌شود

شماره تماس: ۰۷۹۹۳۲۴۰۰۶

آدرس دفتر مرکزی: سرک دهم وزیر محمد اکبر خان، کابل

یادداشت روز

دولت وحدت ملی و خاتمه دادن به فرهنگ معافیت از قانون

شهریار فرهمند

با زیر و رو شدن پرونده‌های جرمی و جنایی فراموش شده در دستگاه‌های قضایی و امنیتی افغانستان در چند هفته‌ی گذشته، پرونده‌ی تجاوز گروهی بر یک زن در ولایت بدخشان یکی از آن‌ها بود که توجه بسیاری را به خود جلب کرد. زیبا، خانمی از بدخشان هشت سال پیش از سوی هفت مرد مورد تجاوز جنسی قرار گرفت. در طول هشت سال گذشته، زیبا و جهانگیر شوهرش، درِ تمام نهادها و ادارات را زده، اما درِ عدالت به روی‌شان گشوده نشده است. با وجود صدور امضا و ورق‌پاره‌های فراوان، از رییس جمهور کرزی گرفته تا دادستان کل و مقام‌های ارشد امنیتی و مسئولان محلی بدخشان، برای پی‌گیری پرونده‌ی آن‌ها، نه تنها که هیچ یک از این عاملان تجاوز گرفتار و محاکمه نشده‌اند، بلکه خانواده‌ی قربانی از منطقه فراری و عاملان این جنایت با گشت و گذار آزادانه، عرصه‌ی زندگی در آوارگی را نیز بر این خانواده تنگ کرده‌اند. پس از رسانه‌ای شدن این پرونده، روز گذشته رییس جمهور غنی با این خانواده تماس گرفت و وعده داد که عدالت را در مورد آن‌ها تأمین خواهد کرد. قرار است امروز رییس جمهور غنی در ارگ ریاست جمهوری به‌پای صحبت‌های این خانواده‌ی قربانی بنشیند.

سرگذشت این بانوی بدخشانی، تلخ و تکان‌دهنده است؛ اما از میان ده‌ها و صدها قربانی، شاید این خانواده، خانواده‌ی خوش‌بختی باشد که حداقل پس از هشت سال فراموشی و مظلومیت، پرونده‌ی‌شان رسانه‌ای می‌شود و توجه تمام مردم، از رییس جمهور گرفته تا شهروندان عادی را به خود جلب می‌کند. بدون تردید، ده‌ها و صدها مورد تکان‌دهنده‌تر از این در روستاها و شهرهای افغانستان پنهان است که هیچ‌کس از آن‌ها چیزی نمی‌داند.

این خانواده به رسانه‌ها گفته است که شماری از مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی از عاملان این جنایت حمایت می‌کنند. در طول ده سال گذشته زورسالاری، سوء استفاده‌ی مقام‌های دولتی، عدم حاکمیت قانون و وجود زورمندان محلی و گروه‌های مسلح غیرمسئول، از عوامل اصلی این‌گونه رویدادها بوده است. حکومت حامد کرزی در برابر زورمندان محلی ضعیف عمل کرد و با مقام‌های دولتی در این‌گونه موارد با تسامح و بردباری بیش از حد رفتار شد. تسامح و بردباری بیش از حد رییس جمهور کرزی با مقام‌ها، زورمندان و متنفذان محلی، فرهنگ معافیت از قانون را تقویت کرد و برای آن‌ها دایره‌ی امنی برای فعالیت‌های غیرقانونی‌شان، خصوصا در عرصه‌ی حقوق بشر به‌وجود آورد. مجرمان و عاملان پرونده‌های جنایی نیز با استفاده از ارتباطات قومی، شخصی و منطقه‌ای‌شان با مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی و زورمندان محلی در این دایره‌ی امن داخل شده و از دست قانون و پولیس به‌دور مانده‌اند. بارها مسئولان امنیتی گفته‌اند که بیش‌تر عاملان جرایم سازمان یافته در کابل و ولایات از سوی زورمندان محلی و مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی حمایت می‌شوند و حکومت نیز در گرفتاری و محاکمه‌ی آن‌ها با احتیاط و نرمی برخورد کرده است.

حکومت وحدت ملی باید به فرهنگ معافیت از قانون پایان دهد. دایره‌ی امن مصئونیت از مکلفیت‌های قانون را از بین ببرد و مشی بردبارانه و منعطف با زورمندان و مقام‌های دولتی در خصوص پرونده‌های جنایی را کنار نهاده و قانون را بالای تمام شهروندان کشور به گونه‌ی یک‌سان تطبیق کند. حکومت وحدت ملی تجربه‌ی روشن حامد کرزی در عرصه‌ی تطبیق حاکمیت قانون و تأمین عدالت را در اختیار دارد. اکنون به‌خوبی روشن است که چالش‌های تطبیق حاکمیت قانون چیست و چگونه می‌توان با آن‌ها مبارزه کرد. فرهنگ معافیت از قانون و مدارا با زورمندان محلی و مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی، یکی از مهم‌ترین عوامل معیوب ماندن عدالت در کشور است. در سایه‌ی همین امر است که پرونده‌هایی چون تجاوز جنسی گروهی در بدخشان هشت سال پنهان می‌مانند و عاملان‌شان آزادانه گشت و گذار می‌کنند. رییس جمهور غنی باید زدودن این دایره‌ی منحوس را از همین پرونده، از عاملان تجاوز به زیبا- بانوی بدخشانی- شروع کند و آن را در سراسر کشور گسترش دهد و بر تمام دوسیه‌های جرمی و جنایی در نهادهای عدلی و قضایی تطبیق کند.

رییس جمهور: کمیسیون مستقل حقوق بشر کارهای حکومت را در زمینه‌ی حقوق بشر ارزیابی کند

اطلاعات روز: محمد اشرف غنی، رییس جمهور کشور دیروز در دیدار با شماری از اعضای کمیسیون مستقل حقوق بشر گفت که در عرصه‌های عدلی و قضایی سرمایه‌گذاری اساسی می‌کنم. او در این دیدار از اعضای کمیسیون حقوق بشر نیز خواستار همکاری و پیش‌نهادهای مشخص‌شان در رابطه به حقوق بشر شده است.

دفتر رسانه‌های ریاست جمهوری روز گذشته با نشر خبرنامه‌ای اعلام کرد، رییس جمهور غنی در این دیدار افزود که کمیسیون مستقل حقوق بشر در زمینه‌ی حقوق بشر پیش‌نهادهای روشن را به حکومت ارائه نماید و در اخیر سال بر اساس همین پیش‌نهادها، کارهای حکومت را ارزیابی کند. بر اساس این خبرنامه، رییس جمهور گفت که ما کارهای زیادی را از نگاه حقوق بشر در پیشرو داریم. تعهد من این است که در عرصه‌های عدلی و قضایی سرمایه‌گذاری اساسی نمایم. اشرف غنی با تأکید گفت، هیچ فردی در راستای تطبیق وعده‌های ما در زمینه‌ی دفاع از حقوق زنان شک نداشته باشد.

هم‌چنان در این دیدار اعضای کمیسیون حقوق بشر حمایت‌شان را از اقدام‌ها و اصلاحات اشرف غنی در زمینه‌ی حقوق بشر، به‌خصوص حقوق زنان، اعلام کردند. اعضای این کمیسیون ابراز امیدواری کردند، بر اساس همین اصلاحات، از این پس زنان بتوانند مطابق توانایی‌های خویش جایگاه اصلی‌شان را در کشور به‌دست آورند.

اشرف غنی امروز با قربانی تجاوز گروهی بدخشان دیدار می‌کند

اطلاعات روز: رییس جمهور وعده داده است که پرونده‌ی تجاوز گروهی به یک زن در ولایت بدخشان پی‌گیری می‌شود. جهانگیر، از باشندگان ولایت بدخشان که زیبا، همسرش در سال ۱۳۸۵ مورد تجاوز هفت مرد قرار گرفته بود، دیروز به بی‌بی‌سی گفت که در این هشت سال به هر دری زد تا عدالت در موردش به اجرا درآید.

جهانگیر گفت که در این مدت نه تنها هیچ کاری برای تأمین عدالت نشده، بلکه از سوی افراد متهم به تجاوز، تهدید به مرگ شده و از بدخشان به کابل آمده است. تلاش‌های او، در مدت هشت سال هیچ نتیجه نداده و بالاخره مجبور شده پرونده‌ی خود را رسانه‌ای کند. اشرف غنی دیروز با جهانگیر تیلفونی صبحت کرده و وعده داده است که عدالت را اجرا می‌کند.

قرار است اشرف غنی امروز با جهانگیر و همسرش در ارگ دیدار کند. جهانگیر انبوهی از کاپی نامه و گزارش مقام‌های مختلف، از جمله حامد کرزی، رییس جمهوری پیشین کشور، دادستانی کل، وزارت داخله و مقام‌های محلی بدخشان را در دست دارد که هیچ‌کدام به نتیجه نرسیده‌اند.

او گفت، شماری از متهمان با پولیس در بدخشان خویشاوندی دارند و به همین دلیل، هنوز آنان بازداشت نشده‌اند. او افزود، در حال حاضر در خطر جانی قرار دارد و دولت برای حفظ جانش اقدام کند. جهانگیر در ادامه افزود، دولت متجاوزان را مجازات کند، تا مردم بدانند در مورد این جنایت‌کاران عدالت اجرا شده است.

هم زیبا و هم جهانگیر گفتند، در این هشت سال مشکلات روانی و درماندگی بسیاری را تحمل کردند و حتا دست از جان خود شستند؛ ولی در نهایت تصمیم گرفتند که پرونده‌ی خود را همگانی کنند. جهانگیر پیش از این مدتی به عنوان پولیس کار کرده؛ اما هشت سال پیش که همسرش قربانی تجاوز گروهی شد، هنوز وارد صفوف پولیس نشده بود.

وزارت مالیه: عواید داخلی کشور شش میلیارد افغانی افزایش یافته است

اطلاعات روز: مقام‌های وزارت مالیه‌ی کشور اعلام کردند، با آغاز کار حکومت وحدت ملی و امضای پیمان امنیتی با امریکا و ناتو، عواید داخلی افزایش یافته است. عبدالقادر جیلانی، سخنگوی این وزارت گفت که اکنون عواید داخلی به ۹ میلیارد افغانی رسیده؛ در حالی که این رقم در زمان جنجال‌های انتخابات ریاست جمهوری، سه ملیارد بود.

اما جیلانی افزود، تأخیر در اعلام نتایج انتخابات ریاست جمهوری، بر عواید داخلی ضربه‌ی سنگینی وارد کرد و جبران آن حداقل سه سال وقت را در برمی‌گیرد. جنجال‌های انتخابات در کشور شش ماه طول کشید و این جنجال‌ها مشکلات زیادی را در عرصه‌های اقتصادی، سیاسی و امنیتی در کشور به‌وجود آورد.

عمر زاخیلوال، وزیر مالیه‌ی حکومت حامد کرزی، رییس جمهور پیشین کشور در حین جنجال‌های انتخاباتی گفته بود، طولانی شدن روند انتخابات ریاست جمهوری، بیش از ۵ میلیارد دالر به اقتصاد کشور صدمه زده و در حدود ۶ میلیارد دالر سرمایه‌ی شخصی مردم نیز از کشور خارج شده است.

پس از آن وزارت مالیه اعلام کرد، حکومت با کسر بودجه مواجه شده و برای رفع آن، به‌صورت فوری به ۵۳۷ میلیون دالر نیاز است. این وزارت از جامعه‌ی جهانی و امریکا خواسته بود، این مقدار پول را به دولت کمک کنند. هم‌چنان برخی گزارش‌ها به نشر رسیدند که حکومت تا چند ماه دیگر در پرداخت معاش کارمندان دولتی با چالش مواجه می‌شود.

با این حال، سخنگوی وزارت مالیه دیروز این شایعات را رد کرد و گفت که حکومت توانایی پرداخت معاشات کارمندان دولتی را دارد. جیلانی گفت، حکومت تا پایان سال در این راستا، با هیچ مشکلی مواجه نمی‌شود: «با ارائه‌ی طرحی جدید که بودجه برای سه سال در نظر گرفته می‌شود، مشکلات بودجه‌ی انکشافی حل خواهند شد». در حال حاضر بودجه‌ی ملی کشور به ۴۲۸ میلیارد افغانی می‌رسد که از آن جمله ۲۷۵ میلیارد بودجه‌ی عادی و ۱۴۸ میلیارد آن بودجه‌ی انکشافی است. در همین حال، آگاهان مسایل اقتصادی برای رشد اقتصادی کشور، بر مبارزه با فساد تأکید کرده و می‌گویند که اراده‌ی قوی در جهت مبارزه علیه فساد اداری، تأثیر مثبتی بر رشد اقتصادی کشور خواهد داشت.

از ساخت‌وساز ساختمان‌ها و شهرک‌های غیرپلانی جلوگیری می‌شود

اطلاعات روز: قرار است بر اساس یک برنامه‌ی تازه، از ساختن ساختمان‌ها و شهرک‌های غیرپلانی در کشور جلوگیری شود. این برنامه روز گذشته از سوی اداره‌ی مستقل ارگان‌های محل، وزارت شهرسازی، شهرداری کابل و سفارت استرالیا در افغانستان، در یک نشست خبری در کابل ارائه شد.

عبدالاحد واحد، معاون شهرداری کابل در این نشست گفت، در حال حاضر حدود هفتاد درصد ساختمان‌ها در کشور غیرپلانی ساخته شده و با عملی شدن این برنامه، جلو اعمار خودسرانه‌ی این ساختمان‌ها گرفته می‌شود. او افزود که تلاش‌ها برای ساختن برنامه‌های انکشافی شهر کابل و دیگر شهرها صورت گرفته‌اند.

اما او تأکید کرد که با در نظرداشت افزایش نفوس و فعالیت‌ها در شهرها، نیاز به تهیه‌ی برنامه‌های جدید انکشافی است. از سویی هم، مقام‌های اداره‌ی مستقل ارگان‌های محلی در این نشست گفتند، بر اساس برنامه‌ی یاد شده، وضعیت اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی شهرهای کشور بررسی می‌شود.

عبدالمتین بیک، معاون این اداره گفت، این برنامه در یک سال آینده از سوی متخصصان داخلی و خارجی تکمیل و مطابق آن، پلان انکشاف شهری در سراسر کشور عملی می‌شود. او افزود که هزینه‌ی این برنامه حدود ۲۵۰ هزار دالر امریکایی در نظر گرفته شده و از سوی حکومت استرالیا پراخته می‌شود.

در پایان این نشست مشترک فیصله شد، از طریق این برنامه در مدت یک سال آینده، معلومات دقیق در مورد وضعیت عمومی شهرهای کشور جمع‌آوری و سپس مطابق آن، برنامه‌های انکشافی آینده‌ی شهرها تنظیم شود. در حال حاضر اعمار ساختمان‌ها و شهرک‌های غیرپلانی باشندگان شهرها را با مشکلات جدی مواجه کرده است.

اشرف غنی: نباید کسی به‌خاطر اشتباه پولیس، دادستان‌ها و قاضیان به زندان برود

اطلاعات روز: محمد اشرف غنی، رییس جمهور کشور می‌گوید، این وضعیت برایش قابل تحمل نیست که هم‌وطنان ما به‌خاطر اشتباهات پولیس، دادستان‌ها و قاضیان در زندان به‌سر برند. او شب دوشنبه هفته‌ی روان در یک دیدار از قبل اعلام ناشده برای بررسی وضعیت بازداشت شدگان به بازداشتگاه عمومی ولایت کابل رفت.

دفتر رسانه‌های ریاست جمهوری با نشر خبرنامه‌ای اعلام کرد، اشرف غنی خطاب به زندانیان گفت، اگر بی‌گناه هستید و در دادگاه تبرئه می‌شوید، حق اعاده‌ی حیثیت دارید و دولت باید از شما معذرت‌خواهی کند. او خطاب به مسئولان وزارت داخله نیز گفت: «وظیفه‌ی پولیس کشف جرم است و اسناد آن باید بر اساس قانون تهیه شود و اگر بعد از این ادعای‌تان غلط ثابت شود، برای‌تان جزا داده خواهد شد».

رییس جمهور بر تطبیق اصلاحات در دادستانی کل تأکید کرد و گفت، در انتخاب قضات دقت می‌کند، تا عدالت به‌طور واقعی در کشور تأمین شود. او گفت که دادستانی، دادگاه‌ها و پولیس «حق اقدامات غیرقانونی را ندارند و ادعاهایی چون زنا باید ثابت شوند و حیثیت زنان افغان نباید پامال شود».

این در حالی است که پیش‌تر رییس جمهور اشرف غنی از زندانیان پل‌چرخی نیز دیدن کرد. گفته می‌شود که هم اکنون تعداد زیادی از بازداشت‌شدگان در زندان‌های کشور، به دلیل روند کند رسیدگی به پرونده‌های‌شان، فراتر از مدت قانونی بی‌سرنوشت در بازداشت به‌سر می‌برند.

مجلس سنا: رییس جمهور با برنامه‌ی ویژه به اسلام آباد سفر کند

اطلاعات روز: شماری از اعضای مجلس سنا از اشرف غنی خواستند که برای جلوگیری از حملات راکتی پاکستان بر برخی از مناطق شرقی کشور، با برنامه‌ی ویژه به آسلام‌آباد سفر کند. اعضای مجلس سنا در نشست دیروز این مجلس گفتند، اشرف غنی در این سفر باید به ادامه‌ی راکت‌پراکنی نظامیان پاکستانی بر مناطق شرقی نقطه‌ی پایان بگذارد. حملات پاکستان از چند سال بدین‌سو بر برخی از مناطق شرقی کشور ادامه دارد و بر اساس معلومات مقام‌های امنیتی کنر، نظامیان پاکستانی در چند روز گذشته ده‌ها موشک و راکت را بر این ولایت پرتاب کرده‌اند. هفته‌ی گذشته وزارت امور داخله‌ی کشور نیز اعلام کرد که در تازه‌ترین راکت‌پراکنی نظامیان پاکستان بر کنر، دو زن زخمی شده‌اند. فضل‌هادی مسلم‌یار، رییس مجلس سنا دیروز با انتقاد از ادامه‌ی حملات پاکستان گفت، رییس جمهور در سفرش به اسلام‌آباد باید برای قطع حملات راکتی آن کشور راه‌حل سیاسی دریافت کند، یا در هماهنگی با مردم، عمل متقابل انجام دهد.

او افزود، رییس جمهور در این سفر هر طور که شده، باید به این شرم نقطه‌ی پایان بگذارد.

به‌دنبال آن علی اکبر جمشیدی، عضو مجلس سنا گفت، اشرف غنی در سفر به پاکستان باید تدابیری را بسنجد که منتج به قطع حملات راکتی و مداخلات پاکستان در کشور شود. او تأکید کرد که راکت‌پراکنی‌های نظامیان پاکستان بر برخی مناطق شرقی کشور، پس از توقف کوتاه دوباره آغاز شده است. دفتر رسانه‌های ریاست جمهوری چندی پیش با نشر خبرنامه‌ای اعلام کرد، اشرف غنی به‌زودی به درخواست پاکستان به اسلام‌آباد سفر می‌کند. از سویی هم، برخی از سناتوران از افزایش ناامنی در برخی از مناطق کشور، قتل‌های زنجیره‌ای مقام‌های دولتی و طولانی شدن روند معرفی وزیران کابینه ابراز نگرانی کردند. آنان ناآرامی‌های اخیر در کشور را ناشی از عدم معرفی وزیران کابینه و والی‌های ولایت‌ها عنوان کردند. اعضای مجلس سنا از حکومت وحدت ملی خواستند که وزیران کابینه و والی‌ها را به‌زودی معرفی کند، تا ناامنی در کشور کاهش یابد. این در حالی است که رهبران حکومت وحدت ملی تا هنوز بر سر معرفی وزیران کابینه به توافق نهایی نرسیده‌اند.

چرا افغانستان در تلاش گسترش روابط با چین است؟

منبع: نیویورک تایمز
نویسنده: زلمی خلیلزاد، سفیر پیشین ایالات متحده در افغانستان، عراق و ملل متحد
برگردان: جواد زاولستانی

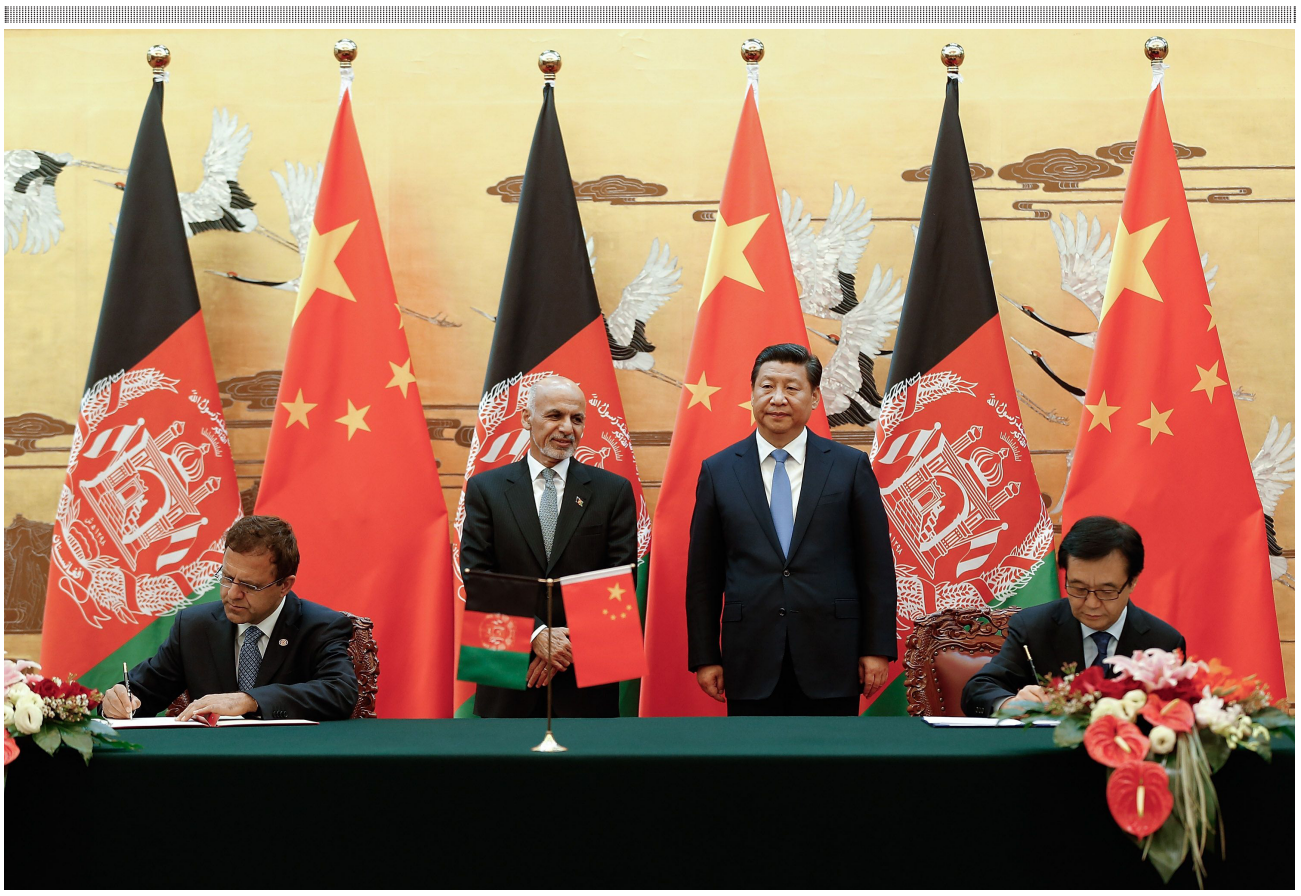

رییس جمهور جدید افغانستان، اشرف غنی، هفته‌ی گذشته به چین سفر کرد و این نخستین سفر دولتی او به بیرون بود. محاسبه‌ی اشرف غنی که بیجینگ می‌تواند جای خالی کاهش حمایت‌های امریکا و غرب را پر نماید، معمای استراتژیک درازمدت خلق می‌کند. و آن معما این است که آیا افغانستان می‌تواند سرمایه‌گذاری و کمک امنیتی چین را جذب و در عین حال، از خطر وابستگی بیش از حد به بیجینگ پرهیز نماید؟

ترکیبی از واقعیت‌های کوتاه‌مدت و اهداف درازمدت به آقای غنی انگیزه داده است که به‌سوی چین رو آورد. کاهش در کمک‌های کشورهای غربی در زمانی اتفاق می‌افتد که حکومت افغانستان نه از نگاه مالی خودکفاست و نه توانایی شکست دادن طالبان شورشی را دارد که توسط پاکستان پشتیبانی می‌شوند. در کوتاه‌مدت، گزینه‌ها و بدیل‌های اندکی برای کمک بین‌المللی وجود دارند که بتوانند دولت افغانستان را فعال نگه‌دارند.

با این حال، در درازمدت، افغانستان امیدوار است که با اتکا به دو سرمایه‌اش به ثبات و خودبسندگی واقعی دست یابد: منابع طبیعی و موقعیت استراتژیک آن که در میان ایران، پاکستان و کشورهای آسیای میانه واقع شده است. توسعه‌ی زیربنایی افغانستان می‌تواند این کشور را به پل زمینی منطقه‌ای تبدیل کند. افغانستان می‌تواند از دسترسی آزاد به بازارهای منطقه‌ای و جهانی بهره ببرد و همزمان با آن، پول ترانزیتِ فعالیت‌های بازرگانی منطقه‌ای را به دخل خود بیندازد.

حمایت متداوم واشنگتن برای عملی کردن دیدگاه تبدیل شدن افغانستان به پل زمینی منطقه‌ای کافی نبوده است. با آن‌که ایالات متحده ۴ بیلیون دالر را برای ساختن جاده‌ها مصرف کرده است، برای تکمیل شدن این پروژه به پول بیش‌تر و ثبات سیاسی ضرورت است. بانک توسعه‌ی آسیایی تخمین زده است که برای ساختن جاده‌ها و خطوط حمل‌ونقل، ۲ بیلیون دالر دیگر لازم است و برای ساختن پایپ‌لاین‌ها، خطوط آهن و تجدید زیربناهای منطقه‌ای، افغانستان به پولی بیش‌تر از این مبلغ نیاز دارد. اما چالش‌های متداوم امنیتی توجه و منابع را از تمرکز بر این ابتکار منحرف می‌سازد.

البته چین یگانه قدرتی است که انگیزه، منابع و اراده‌ی ملی برای تبدیل این رؤیای بلندپروازانه‌ی افغانستان به واقعیت را دارد. چین پیش از این، سرمایه‌گذاری قابل توجهی در معدن مس و استخراج نفت در افغانستان انجام داده است. توافق‌نامه‌ی ۳ میلیارد دالری انکشاف معدن مس عینک شامل این سرمایه‌گذاری چین می‌شود. چین به منابع گاز طبیعی افغانستان نیز چشم دوخته است. شرکت‌های غربی که از حمایت کافی دولت‌های‌شان برخوردار نیستند، معلوم شده است که اراده‌ی کافی برای سرمایه‌گذاری یا توانایی سرمایه‌گذاری بزرگ در مقایسه با شرکت‌های چینی را ندارند. اگر چین برای توسعه‌ی زیربناهای افغانستان سرمایه‌گذاری کند، دهلیز ترانزیتی جدید تجارت چین به طرف غرب به ایران و خاورمیانه و به طرف جنوب به بندر گوادر پاکستان را زمینه‌سازی می‌کند. با وجود این واقعیت که با تبدیل شدن افغانستان به پل زمینی، پاکستان به بازارها و تولیدات آسیای مرکزی دسترسی پیدا می‌کند، تنها فشار امریکا برای قطع حمایت این کشور از شبه‌نظامیان کافی نبوده است. رهبران غیرنظامی پاکستان به شکل روزافزونی پذیرای مصالحه میان دولت افغانستان و طالبان می‌گردند. اما عدم پیشرفتِ کل روند مصالحه، بار نامتعادلِ هزینه‌ی کلان حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان را به دوش ایالات متحده می‌اندازد.

نارضایتی پاکستان از ایالات متحده، تعهد و التزام افغانستان با چین را تقویت کرده است. از سال ۲۰۰۱، چین باقی ماندن در حاشیه را انتخاب کرده، در حالی که، ایالات متحده رهبری جبهه‌ی مبارزه علیه تروریزم را به عهده گرفته است. با استفاده از امنیتی که با حضور نظامیان امریکایی در افغانستان فراهم شده است، چین در افغانستان همواره به‌دنبال منافع اقتصادی‌اش بوده است. در عین زمان، چین مناسبات دوستانه‌اش با پاکستان را حفظ کرده و از انتقاد بر نظامیان پاکستانی برای تغییر رویکردشان در مبارزه با تروریزم پرهیز کرده است.

با این حال، در این اواخر دیده می‌شود که پالیسی چین در حال تغییر است. بیجینگ نشان داده است که مخالف برگشتن طالبان به قدرت است و باور دارد که سهم‌گیری طالبان در قدرت سیاسی، مشروط به دست کشیدن این گروه از خشونت باشد. حتا چین پیش‌نهاد میانجی‌گری گفت‌وگو بین کابل و طالبان را داده است. این نشان می‌دهد که چین دیگر به مناسباتش با افغانستان به حیث گسترش روابطش با پاکستان نگاه نمی‌کند. و نیز چین در صدد تقویه‌ی این دیدگاه است که به مصالحه در افغانستان به حیث اجماع منطقه‌ای دیده شود و طرف‌دار برگزاری نشست‌های سه‌جانبه میان چین، افغانستان و ایالات متحده است.

دولت افغانستان تا کنون از تلاش‌های چین برای تقویه‌ی روند مصالحه استقبال کرده است. واکنش طالبان که متأثر از نتیجه‌ی گفت‌وگوها بین بیجینگ و اسلام‌آباد خواهد بود، تا کنون روشن نیست. با در نظرداشت این‌که چین برخلاف امریکا، اعتماد نظامیان پاکستانی را در جریان چندین دهه به‌دست آورده است، چین در موقعیت بهتری برای آوردن تغییر در پالیسی پاکستان قرار دارد.

منافع امنیتی مهم‌ترین عامل در ارزیابی مجدد چین بوده‌اند. بیجینگ به تهدیدی که بنیادگرایان مسلمان به تمامیت ارضی آن کشور متوجه می‌کنند، گرچند دیر، اما پی برده است. تروریست‌های ایالت ناآرام سینکیانگ چین، در اردوگاه‌های پاکستان آموزش می‌بینند و مهارت‌های نظامی‌شان را در جنگ در افغانستان بالا می‌برند. ترس چین این است که با خروج امریکایی‌ها از افغانستان، این کشور به پناه‌گاه بزرگ‌تری برای تندروان ضددولت چین تبدیل شود. این واقعیت که جدایی‌طلبی مسلمانان از چین تبدیل به یک آرمان مشترکِ اسلام‌گرایان سراسر جهان می‌گردد، از توجه این کشور به دور نمانده است؛ دولت اسلامی (داعش) پیش از پیش سوگند خورده است که سینکیانگ را «آزاد» کند.

کمک اقتصادی و امنیتی از چین برای دولت افغانستان بدون خطر نیست. نهادهای افغانستان به قدر کافی نیرومند نیستند که اطمینان دهند که سرمایه‌گذاران چینی تعهدات قراردادی‌شان را عملی سازند و برای مردم افغانستان کار ایجاد کنند، معیارهای بین‌المللی بهداشتی و محیط‌زیستی را رعایت و از میراث‌های باستانی حفاظت کنند.

اگر مناسبات ایالات متحده با چین خراب شود، دولت افغانستان مجبور به انتخاب یک گزینه خواهد شد. تهدید وابسته شدن افغانستان به چین، به‌ویژه زمانی حاد خواهد شد که ایالات متحده بخواهد پایش را از افغانستان پس بکشد. در واقع، در سال‌های نخست جنگ سرد، افغانستان به‌طور همزمان از سرازیر شدن کمک‌های ایالات متحده و اتحاد شوری سود برد تا این‌که ایالات متحده تصمیم تعیین کننده‌ای گرفت و افغانستان را به شوروی واگذار کرد.

این نگرانی‌ها به معنای جدل در برابر گسترش روابط افغانستان با چین نیست. اما می‌تواند عوامل جیوپولیتیکی (Geopolitical Factors) تأثیرگذار را تضعیف کند. افغانستان باید اطمینان دهد که روابط نزدیک‌ترش با چین به قیمت پایان مشارکت و همکاری غرب با این کشور تمام نمی‌شود.

واشنگتن باید نقشش را با اشتراک در نشست‌های سه‌جانبه بازی نماید. اما این کشور باید از وسوسه‌های ترک کردن افغانستان یک‌بار دیگر، پرهیز کند و منطقه‌ی گسترده‌تری را برای نفوذ به چین تسلیم ننماید.

حاکمیت مقتدر، نیازمند نظام قضایی سالم

بشیر یاوری

رییس جمهور محمد اشرف غنی، به روز دوشنبه از بازداشتگاه عمومی کابل دیدن کرد و با کسانی که به دلایلی بازداشت شده‌اند و به‌خاطر کندی روند قضایی تا هنوز محاکمه نگردیده‌اند و جرم‌شان تثبیت نشده است، دیدار کرد. رییس جمهور در این دیدار به آن‌ها گفت که به پرونده‌های همه‌ی شما رسیدگی می‌شود. اگر جرمی را مرتکب نشده باشید، بی‌گناه شناخته می‌شوید و می‌توانید از این‌که بازداشت شده‌اید، دادخواهی کنید. هم‌چنین رییس جمهور در یک دیدار جداگانه با رییس و اعضای کمیسیون حقوق بشر گفته است که کمیسیون مستقل حقوق بشر برای بهبود کارهای خویش پیش‌نهادهای مشخصی را به رهبری دولت بنماید و در اخیر هر سال کارکرد دولت را مورد ارزیابی قرار دهد. وی در این نشست گفته است که می‌خواهد در سیستم عدلی و قضایی بیش‌ترین سرمایه‌گذاری را داشته باشد.

پیش از این رییس جمهور از زندان پل‌چرخی نیز دیدار کرده بود و از دادستانی خواسته بود که پرونده‌های تمامی زندانیان را از نو تحت بررسی قرار دهد و گزارش آن را به رییس جمهور ارائه کند. رییس جمهور غنی اصلاحات در سیستم قضایی را یکی از اولویت‌های حکومت خویش معرفی کرده است. این در حالی است که در تمامی بازداشتگاه‌های کشور افراد زیادی مورد محاکمه قرار نگرفته‌اند و سال‌هاست که بدون سرنوشت به‌سر می‌برند و فساد اداری و کم‌کاری در ارگان قضایی و عدلی وجود دارد. برعلاوه‌ی عدم رسیدگی به‌موقع به پرونده‌های بازداشت‌شدگان، نارسایی‌های دیگری چون رشوه‌خواری و فساد اداری در این نهاد وجود دارند.

نهاد قضایی یکی از سه قوه‌ی مهم ساختار نظام است و این نهاد وظیفه دارد که از حقوق شهروندان و تطبیق قانون در جامعه حراست کند و نقش اساسی را در تأمین امنیت جامعه و حاکمیت قانون دارد. هرگاه این نهاد نتواند وظیفه‌ی خویش را به‌درستی انجام دهد، دولت نمی‌تواند امور جامعه را رهبری کرده و زمینه‌ی یک زندگی سالم و توأم با پیشرفت را برای شهروندانش به‌وجود آورد و از تطبیق این هدف ناکام می‌ماند و قدرت‌های فردی و جمعی منافی با حاکمیت مشروع در جامعه به‌وجود می‌آید و هر آن‌چه را که بخواهد، می‌تواند عمل کند و بر اثر همین ناتوانی در ساختار نظام، زمینه‌ی هرنوع قانون‌شکنی و حق‌کشی فراهم می‌شود و باندهای مافیایی و تبه‌کار در جامعه سر بلند می‌کنند و روحیه‌ی سرپیچی از قانون و حاکمیت به یک مشکل بزرگ مبدل می‌شود. مشکلی که دولت در سیزده سال گذشته با آن روبه‌رو بوده است و هر روز بر دامنه‌ی آن افزوده شده است.

این مشکل اکنون تا حدی بزرگ شده است که اعتبار نهاد قضایی کشور را از بین برده است و مردم برای حل دعواهای حقوقی و دادخواهی‌شان، ترجیح می‌دهند آن را از طریق شورای ریش‌سفیدان حل کنند و به دادگاه‌های رسمی مراجعه نمی‌کنند. این سنت هرچند ریشه در فرهنگ سنتی دارد؛ اما ضعف نهاد قضایی و فساد در سیستم قضایی و عدم رسیدگی به‌موقع به شکایت‌ها و پرونده‌های حقوقی و جزایی از سوی دادگاه‌ها، باعث می‌گردد که این سنت مشروعیت بیش‌تر پیدا کند. از تبعات ناشی از از بین رفتن مشروعیت کارکرد نهاد قضایی این می‌باشد که زمینه‌ی اقتدار حاکمیت و نظام رسمی را تضعیف می‌کند. اگر در سیزده سال گذشته کارکرد نظام قضایی ما اصلاح می‌شد و پابه‌پای دست‌آوردهای ارزش‌مند که در این دوره نصیب جامعه‌ی افغانستان شدند، روحیه‌ی گریز از قانون و باندهای مافیایی و جنایت‌کار به این گستردگی که حالا و جود دارند، به‌وجود نمی‌آمد و حمایت و اعتماد مردم نسبت به نظام سیاسی بیش‌تر می‌شد. اما اکنون که چنین نشده است، مهم است که رهبری جدید دولت آن‌چه که تشخیص داده است که می‌خواهد نظام قضایی را اصلاح کند، این هدف را به‌طور جدی تعقیب کند.

نظام قضایی نیازمند یک بررسی کارشناسانه و دقیق می‌باشد. لازم است که در ابتدا سیستم قضایی با معیار جدید عیار شود و بعد در رأس نهادهای عدلی و قضایی قاضی‌های خبره و آشنا به دانش قضایی و حقوقی گزینش شوند و نظام بروکراسی کهنه از بین رود و زمینه‌های اعمال نفوذ سیاسی و شخصی بر مسئولین قضایی از بین بروند. همه‌ی این تغییرات نیازمند اراده‌ی قاطع می‌باشد و امید می‌رود که رییس جمهور به آن‌چه که شعار می‌دهد، عمل کند.

از عدالت شعاری تا عدالت عملی

بسم‌الله خزعبلات

رییس جمهور غنی شام روز دوشنبه طی یک دیدار از قبل اعلام ناشده، برای بررسی وضعیت بازداشت‌شدگان، به بازداشتگاه عمومی کابل رفت. آقای غنی در این دیدار، باز هم بر اصلاح نهادهای قضایی تأکید کرد و گفت، من نمی‌توانم تحمل کنم که هم‌وطنانم به‌خاطر اشتباه‌های پولیس، دادستان‌ها و قاضیان در زندان باشند. هم‌چنان غنی خطاب به بازداشت‌شدگان گفت: اگر بی‌گناه هستید و دادگاه برای‌تان برائت می‌دهد، حق اعاده‌ی حیثیت دارید و دولت باید از شما معذرت بخواهد.

رییس جمهور غنی در نخستین سخنرانی‌اش به عنوان رییس جمهور افغانستان در مراسم ادای سوگند نیز گفت که نهادهای قضایی کشور فاسد اند و وعده داد که اصلاح این نهادها را در اولویت کاری‌اش قرار می‌دهد.

هم‌چنین وی در نخستین روزهای کاری‌اش به عنوان رییس جمهور افغانستان، از زندان پل‌چرخی، بزرگ‌ترین زندان افغانستان نیز دیدن کرد. آقای غنی در آن دیدار بار دیگر بر اصلاح نهادهای قضایی تأکید و کرد و به دادستانی کل یک هفته مهلت داد که پرونده‌های زندانیان زندان پل‌چرخی را دوباره بررسی کند. یک هفته پس از این دیدار، دادستانی کل اعلام کرد که پرونده‌های زندانیان را بررسی کرده و نتیجه‌ی بررسی‌هایش را به ریاست جمهوری می‌فرستد؛ با این حال، هنوز معلوم نیست رییس جمهور با پرونده‌های زندانیان بی‌سرنوشت چه کرد.

رییس جمهور پیوسته از اصلاح نهادهای قضایی می‌گوید، اما تا کنون هیچ‌گامی برای عملی شدن آن برنداشته است. تا کنون هرچه در مورد فساد در نهادهای قضایی و مبارزه با فساد اداری مطرح شده، جنبه‌ی شعاری داشته و در عمل ثابت نشده که رییس جمهور جدید کشور چه سازوکاری را برای زدودن فساد از این نهادها و تأمین عدالت روی دست دارد. زیرا شهروندان واقعا نمی‌دانند رییس جمهور چگونه می‌خواهد در این نهادها اصلاحات بیاورد؛ در حالی که رییس فاسدترین نهاد دولتی افغانستان را تقدیر می‌کند و برایش مدال می‌دهد.

عبدالسلام عظیمی، رییس پیشین قوه‌ی قضائیه و دادگاه عالی کشور، کسی که نهاد زیر اداره‌اش لقب فاسدترین نهاد دولتی افغانستان را از آنِ خود کرده است و از چند سال بدین‌سو به‌صورت غیرقانونی در کرسی ریاست دادگاه عالی کشور باقی مانده بود، پس از کناره‌گیری از سمتش در ۱ عقرب ۱۳۹۳، از سوی رییس جمهور مدال دولتی غازی امان‌الله خان را دریافت کرد. پس از کناره‌گیری او، عضو دیگر شورای عالی دادگاه عالی، عبدالرشید راشد– که مطمئنا او نیز در فسادی که در نهاد قضای کشور در جریان است، دست دارد– با فرمان رییس جمهور، به عنوان سرپرست دادگاه عالی کشور تعیین شد.

عدالتی که رییس جمهور غنی از آن دم می‌زند، تا کنون تنها عدالت شعاری باقی مانده؛ چیزی که در حکومت رییس جمهور کرزی نیز وجود داشت. کرزی نیز دم از مبارزه با فساد و تأمین شفافیت در نهادهای دولتی می‌زد؛ اما نه تنها نتوانست فساد را ریشه‌کن کند، بلکه حکومتش روزبه‌روز فاسدتر شد و لقب فاسدترین کشور دنیا را نیز کسب کرد.

اکنون آن‌چه که مردم از رییس جمهور کشور توقع دارند، عمل کردن به وعده‌هایی است که او به مردم داده است؛ زیرا مردم واقعا از فساد خسته‌اند. هنوز هم روزانه صدها شهروند کشور برای اجرای کارشان به این نهادها رشوت می‌دهند و هنوز هم همان مقام‌های فاسد در رأس نهادهای قضایی کشور قرار دارند.

با توجه به آن‌چه گفته شد، انتظار می‌رود رییس جمهور کشور برای این‌که ثابت کند عدالت او عدالت شعاری نیست و عدالت را به گونه‌ی واقعی در نهادهای قضایی کشور حاکم می‌کند، اقدام‌های جدی و عملی را در راستای اصلاح نهادهای قضایی کشور روی دست بگیرد.

– رییس جمهور باید به‌جای جابه‌جایی مهره‌ها در دادگاه عالی و دادستانی کل، چهره‌های جدید، مسلکی و متعهد را در این نهادها استخدام کند. مشخص است که مهره‌هایی که اکنون در این نهادها حضور دارند، در وضعیت نابه‌سامان و فسادی که در این نهادها وجود دارد، دست دارند. پس نمی‌شود با این چهره‌ها نهادهای قضایی کشور را اصلاح کرد. لازمه‌ی به‌وجود آمدن اصلاحات در این نهادها، پاک کردن آن از وجود افراد فاسد است. مردم افغانستان مشتاقانه منتظر اند تا ببینند رییس جمهور چه کسانی را در رأس نهادهای قضایی کشور قرار می‌دهد. در صورتی که همین مهره‌ها باز هم در این نهادها باقی بمانند، بدون شک مردم امیدشان را نسبت به اصلاحاتی که قرار است دولت جدید بیاورد، از دست می‌دهند و خواب اصلاحات، هم‌چنان بدون تعبیر باقی می‌ماند.

– سرنوشت زندانیانی که سال‌ها بدون حکم دادگاه در زندان مانده‌اند و رییس جمهور در دیدارش از زندان پل‌چرخی به آنان وعده داد که به پرونده‌های‌شان رسیدگی می‌شود، باید هرچه زودتر مشخص شود. رییس جمهور برای آوردن اصلاحات در حکومت و عملی شدن وعده‌هایی که به مردم داده است، به اعتماد و پشتیبانی مردم نیاز دارد. در صورتی که سرنوشت این زندانیان مشخص نشود، رییس جمهور در یکی از نخستین گام‌هایی که در راه آوردن اصلاحات برداشته، ناکام می‌ماند و این‌گونه، مردم نیز اعتمادشان را نسبت به اقدام‌های بعدی او از دست می‌دهند.

کار دشوار در یک کشور دشوار

مصاحبه‌ی روزنامه‌ی «لیتر» با عمرتای باتیموف، سفیر جمهوری قزاقستان در کابل

برگردان: مهدی زرتشت

بخش سوم +تبصره‌ی از مهدی زرتشت

رییس جمهور جدید با اتخاذ سیاست‌های ملی، می‌تواند نیازهای همه‌ی گروه‌های قومی در افغانستان را رفع کند: از پشتون، تاجیک، هزاره، ازبک، ترکمن تا سایر تیره‌های قومی. این کار تنها از طریق استفاده از ابزارهای دموکراتیک و پارلمانی و همین‌طور طرح یک استراتژی مؤثر وحدت ملی، عملی است. برای دولت وحدت ملی، تجربه‌ی قزاقستان در راستای دسترسی به آرامش و هماهنگی میان نمایندگان همه‌ی اقشار قومی و ملیتی و نمایندگان جریان‌های مختلف مذهبی، مفید خواهد بود. در این ارتباط، اغلب نمایندگان افغانستان و کارشناسان امور بین‌المللی را به‌خاطر می‌آوریم.

به اعتقاد شما، نگرش مردم افغانستان در ارتباط به ادامه‌ی حضور نظامی و بشردوستانه‌ی ایالات متحده‌ی امریکا و متحدان آن چگونه است؟

طوری که می‌دانیم، دولت امریکا و جمهوری اسلامی افغانستان قصد امضای یک توافق‌نامه‌ی امنیتی را دارند که این توافق‌نامه تعداد نظامیان و وضعیت حقوقی نیروهای نظامی امریکا را پس از سال ۲۰۱۴ در افغانستان، تعریف و مشخص می‌کند. به‌طور کلی، در جامعه‌ی افغانستان ادامه‌ی حضور نظامی ایالات متحده می‌تواند ضمانتی بر حفظ ثبات داخلی در کشور باشد.

بر اساس اطلاعات موجود، پایگاه‌های نظامی خارجی از طریق پروژه‌های مختلف توسعه‌ای، در مناطق بیش‌تری از مسکونه‌های این کشور در حال کار است. توقف تدریجی این پروژه‌ها، ممکن است به افزایش بی‌کاری و برخی تنش‌های اجتماعی منجر شود. از سوی دیگر، ایالات متحده‌ی امریکا و سایر اعضای کمک کننده‌ی جامعه‌ی جهانی، قاطعانه وعده می‌سپارند که کمک‌های اقتصادی‌شان را در محدوده‌ی زمانی خروج نیروهای نظامی به دولت افغانستان آماده می‌کنند و همین‌طور آموزش کادرهای نظامی را مجدداً در دستور کار خود قرار می‌دهند.

هم‌چنین توجه باید داشت که اخیراً بر اساس توافقات مشترک دوجانبه و چندجانبه در افغانستان، به تعداد زیادی از مراکز و مؤسسات آموزشی متوسط و عالی ایجاد شده‌اند: دانشگاه افغان–امریکن، دانشگاه‌های ترکی و پاکستانی، کالج‌ها و مدارس.

در مورد چشم‌انداز همکاری‌های منطقه‌ای جمهوری‌های آسیای مرکزی با افغانستان در ارتباط به مسئله‌ی مبارزه علیه مواد مخدر بگویید.

بدون همکاری منطقه‌ای با کشورهای همسایه و از جمله آسیای مرکزی و قزاقستان، ممکن نیست مشکلات مبارزه با مواد مخدر در این منطقه حل شود. روی این منظور، فعالیت‌های مؤثر و اعتمادساز در زمینه‌ی مبارزه با مواد مخدر در چارچوب پروسه‌ی استانبول در مورد افغانستان، مطرح شود که از شرکت کنندگان فعال آن، یکی هم جمهوری قزاقستان بود.

در زمینه‌ی مبارزه علیه مواد مخدر در منطقه، طرح توسعه‌ی همکاری میان نهادهای اجرای قانون و خدمات ویژه‌ی کشورهای آسیای مرکزی و افغانستان، مناسب به نظر می‌رسد. اجرای عملیات مشترک و مؤثر یکی از ضرورت‌هاست.

به عنوان یک دیپلمات با تجربه و رییس اسبق اطلاعات خارجی کشور، شرایط کار در افغانستان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

تجربه‌ی قبلی اقامت در این کشور، من را در هدایت کار سفارت، کمک می‌کند. کارمندان دیپلماتیک سفارت به‌صورت موفقانه و مؤثر و با رهبری جمهوری قزاقستان و وزارت امور خارجه‌ی کشور، برنامه‌ی توسعه‌ی همکاری دوستانه در زمینه‌های مختلف با دولت افغانستان را پیش می‌برند.

ما حمایت‌های اجتماعی و معنوی از سوی رییس دولت را ارج می‌گذاریم و دیپلمات‌های سفارت ما با استفاده‌ی حمایت‌های مالی، از کار کردن در شرایط خاص [این کشور]، لذت می‌برند. همسرم، در کنار من است. البته که مشکلات زیاد اجتماعی– شخصیتی وجود دارند و از جمله موضوع امنیت، تربیت کودکان، اقامت اعضای خانواده و محدودیت گشت و گذار در اطراف شهر و خارج از ساحه‌ی شهر [کابل] و عدم دسترسی به خیلی از چیزها و مثلاً تیاتر، سینما، پارک و... در واقع در سفارت ما، جوان‌ترها کار می‌کنند که در یک کشور با شرایط خاص تنها با انگیزه‌ی وفاداری به میهن و سرزمین پدری و همکاری در حل چالش‌های پیشروی رهبری کشور ما، صادقانه انجام وظیفه می‌کنند.

***

تبصره:

جمهوری قزاقستان، یکی از نزدیک‌ترین شرکای سیاسی روسیه و همین‌طور سایر کشورهای مستقل مشترک‌المنافع است. اوایل سال جاری، یکی از مهم‌ترین توافق‌نامه‌های همکاری‌های اقتصادی میان روسیه و کشورهای آسیای مرکزی امضا شد. این در حالی است که قبلاً طرح اصلی این توافق‌نامه، چند سال قبل از طرف نظربایف، رییس دولت قزاقستان ریخته شده بود؛ اما تا شروع امسال، فقط در چارچوب یک طرح باقی مانده بود. اما شروع بحران در اوکراین و تقابل روسیه با کشورهای غربی و به‌خصوص امریکا و ناتو، زمینه را برای تصویب و امضای این توافق‌نامه به‌صورت عاجل مهیا کرد. زیرا موجی نارضایتی‌ها و شورش‌ها در بخش بزرگی از خاک اوکراین (شبه جزیره‌ی کریمه و دونتسک) و سیاست «دفاع از روس‌تبارها» از سوی کرملین، این خطر را نیز متوجه دولت روسیه ساخت که ممکن است این دولت با تحریم‌های جدی از سوی کشورهای غربی مواجه شود. در واقع امضای این توافق‌نامه‌ی مهم همکاری‌های اقتصادی– گذشته از ابعاد سیاسی مسئله– پاسخ پیش‌گیرانه در مقابل همه‌ی اقدام‌های احتمالی بود.

از سویی، بعد دیگر قضیه عبارت از این است که پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی (CCCP) جمهوری قزاقستان در واقع آخرین جمهوری عضو شوروی بود که استقلال خود را اعلام کرد. پس از آن، رییس جمهور نظربایف، صلح‌طلبی و تأمین و توسعه‌ی روابط دوستانه با تمام کشورهای دنیا و به‌خصوص کشورهای غربی که در دوران تقسیمات «بلوک شرق و غرب» از بدبینان و منتقدان و رقیبان اصلی شوروی به شمار می‌رفت، در صدر سیاست‌های خارجی خود قرار داد. در راستای این سیاست، قزاقستان یکی از مهم‌ترین سایت‌های اتمی اتحاد شوروی که در شمال‌شرق خاک قزاقستان و در منطقه‌ی سیمی پلاتینسک قرار داشت را تخریب کرد، موشک‌های اتمی را به روسیه برگرداند و به مقدار تقریباً ۸۰۰ کیلوگرام یورانیم ذخیره شده را به سازمان ملل تسلیم کرد. تمام این تلاش‌ها، گام عملی و جدی در راستای پیشبرد سیاست صلح‌طلبانه‌ی جمهوری قزاقستان بود.

اما با وجود همه‌ی این اقدامات، جمهوری‌های مستقل سابق شوروی عملاً به این نتیجه رسیدند که منافع ملی و همگانی آن‌ها ایجاب می‌کند تا این اتحاد– گرچه غیررسمی– حفظ شود. برای همین، همکاری‌های امنیتی و اقتصادی میان روسیه و جمهوری‌های مستقل آسیای مرکزی، به‌شمول قزاقستان، با گذشت هر سال، جدی‌تر و گسترده‌تر شده رفت. از سویی، موجی از ناآرامی‌ها و تغییرات و تبدلات منفی در افغانستان و ظهور گروه‌های مذهبی افراطی و بنیادگرایان اسلامی، یک‌بار دیگر زنگ خطر را برای روسیه و کشورهای آسیای مرکزی به صدا درآورد. نتیجه این بود که کشورهای مذکور به رهبری کرملین، یک سازمان پیمان امنیتی معروف به «سازمان پیمان امنیت جمعی» (ODKB) به‌وجود آوردند. علاوه بر این، دست‌کم طی ۲۰ سال اخیر، دولت قزاقستان– برخلاف تصور– نتوانست اعتماد کشورهای غربی را آن‌طور که باید، جلب کند. برای همین، چنین به نظر می‌رسد که قزاقستان در کنار سایر کشورهای مستقل مشترک‌المنافع، اخیراً خودشان را به روسیه نزدیک‌تر احساس می‌کنند.

اما نکته‌ی مهم در تبصره‌ی ما، نوع نگاه جمهوری قزاقستان به کشور افغانستان است. از لحن و گفتارهای مقام‌های جمهوری قزاقستان چنین برمی‌آید که آن‌ها نوعی انتقاد تند و صریح روسیه در قبال اعمال سیاست‌ها و کارکردهای غربی‌ها (امریکا و ناتو) در افغانستان را ندارند. جمهوری قزاقستان همواره با لحن نرم و دوستانه، مسایل افغانستان و به‌خصوص حضور نظامی و عملکرد امریکا و ناتو را در افغانستان، به بحث و بررسی گرفته است. اکنون که با تشکیل دولت وحدت ملی، امیدواری‌ها بیش‌تر شده، قزاقستان برخلاف روسیه، نسبت به انتخابات اخیر و تشکیل دولت جدید، خوشبین است و اظهار امیدواری می‌کند که دولت جدید افغانستان بتواند با اتخاذ سیاست‌های «ملی» و با استفاده از «ابزارهای دموکراتیک» برای حل و فصل قضایای افغانستان، وارد عمل شود. علاوتاً، جمهوری قزاقستان نسبت به افغانستان همیشه نظر مثبت داشته و طی سال‌های اخیر همواره تلاش کرده است کمک‌های بشردوستانه‌ی خود را برای افغانستان بیش‌تر کند. طبق اظهارات دیپلمات ارشد جمهوری قزاقستان– سفیر عمرتای باتیموف– در کابل، دولت قزاقستان در نظر دارد تا در راستای تأمین امنیت، مسایل اقتصادی، ساخت‌وساز زیربناها و سایر بخش‌ها، افغانستان را یاری کند. او به نمایندگی از دولتش، مبلغ قابل توجه کمک نقدی بلاعوض را به دولت افغانستان وعده می‌دهد و در طول صحبت‌هایش این نکته را نیز خاطرنشان می‌کند که دولت افغانستان می‌تواند از تجربه‌ی مؤثر جمهوری قزاقستان در بخش‌های اقتصادی، کارآفرینی، تخصص و مهم‌تر از همه، در بخش سیاست‌های ملی و روش‌های سیاسی دموکراتیک، الگوگیری کند.

اشاره‌ی دیپلمات باتیموف، دقیق و صریح است. هردو کشور– افغانستان و قزاقستان– کشورهای اسلامی هستند؛ اما سیستم سیاسی دولت، متفاوت است. دولت قزاقستان، دولت سکولار است؛ در حالی که دولت افغانستان، دولت دینی است. یکی از موفقیت‌های غیر قابل انکار و آموزنده‌ی جمهوری قزاقستان، فراهم‌سازی یک فضای دوستانه و صلح‌جویانه و کثرت‌گرایانه میان تمام فرقه‌های دینی–مذهبی است. اشاره‌ی سفیر جمهوری قزاقستان به موضوع الگوگیری از سیاست‌های داخلی و ملی دولت قزاقستان، بیش‌تر بر همین جنبه تکیه دارد. در نهایت، افغانستان چه دیر یا زود، باید سکولاریسم را تجربه کند. این در حالی است که تمام دولت‌های موفق دنیا، در نهایت در ایستگاه سکولاریسم توقف کرده‌اند و به موفقیت رسیده‌اند.

روسیه، اتحاد جماهیر شوروی و افغانستان؛ دیروز و امروز

منبع: Rusia Beyond The Headline

نویسنده: Nick Allen

برگردان: حمید مهدوی

بخش دوم

ما سعی کردیم به شما بگوییم...

اما تدارکات (لوجستیک) چیزی است و تاکتیک کاملا یک چیز دیگر. ضمیر کابلوف، سفیر مسکو در افغانستان گفت که در طول عملیات نظامی مشکل غرب، پس از سال ۲۰۰۱، ناتو همان اشتباهی را مرتکب می‌شد که شوروی‌ها مرتکب شده بودند. کابلوف که در سال ۲۰۰۸ در شورای ناتو– روسیه در بروکسیل صحبت می‌کرد، از این پیمان خواست تا تاکتیک‌ها و استراتژی‌اش را کاملا تغییر دهد. این دیپلمات گفت که نادیده گرفتن سنت‌های ملی، مذهبی و فرهنگی افغان‌ها یک خطای بزرگ است. وی هشدار داد: «اگر همه‌چیز این‌گونه ادامه یابند، این یک شکست کامل نظامی و سیاسی خواهد بود و این پرسش که این شکست چه زمانی به وقوع خواهد پیوست را گذر زمان پاسخ خواهد داد».

شش سال بعد، تغییرات زیادی رونما شده‌اند. نیروهای ناتو مأموریت جنگی‌شان را در ماه دسامبر پایان می‌دهند و افغانستان را ترک می‌کنند؛ در حالی که طالبان هنوز قدرت‌مندتر می‌شوند. اکثریت مردم سرخورده‌اند و به دلیل تداوم خشونت و عمیق‌تر شدن فساد، از دولت بیگانه شده‌اند و حکومت افغانستان را نیز بی‌ثباتی خراب کرده است.

در همین حال، روسیه و اعضای ناتو روی جنگ فزاینده در اوکراین بگومگو دارند. این در حالی است که واقعیت‌ها در افغانستان به ملایم ساختن تحریم‌هایی که توسط کانگرس و سنای ایالات متحده روی اوکراین بر صادر کنندگان اسلحه‌ی روسی وضع شده بود، کمک کرده است.

فرمانده ارشد ایالات متحده در افغانستان هشدار داد که این امر، اثرات «فاجعه‌باری» در افغانستان خواهد داشت و می‌تواند تدارک ۸۸ هلی‌کوپتر باربری Mi-۱۷ روسی، خریداری شده توسط ایالات متحده را به نیروهای امنیتی افغانستان متوقف سازد. قرار است از این تعداد، سی عدد آن به هدف انجام عملیات‌های ضدتروریستی و مبارزه با مواد مخدر در اختیار نیروهای ویژه‌ی افغانستان قرار بگیرند. جوزف دانفورد، جنرال نیروی دریایی ایالات متحده گفت که تحویلی‌های انجام نشده حیات ۹۸۰۰ سرباز امریکایی، که قرار است در جریان سال ۲۰۱۵ و قبل از خروج کامل این نیروها در اواخر سال ۲۰۱۶ در کشور بمانند، را نیز در معرض خطر قرار خواهد داد. دانفورد در ماه جولای به قانون‌گذاران ایالات متحده گفت: «نیروهای امنیتی افغانستان، بدون دسترسی عملیاتی به Mi-۱۷، در تأمین امنیت و ثبات در افغانستان موفق نبوده و هم‌چنین در امر مبارزه با تروریزم نیز یک شریک مؤثر نخواهد بود».

با این حال، به نظر می‌رسد که معامله اکنون انجام شده است. روسیسکایا گازیتا در اواخر ماه اکتوبر گزارش داد که روسیه تا اواخر این ماه هلی‌کوپترهای Mi-۱۷ را در اختیار نیروهای ایالات متحده در افغانستان قرار خواهد داد. به تاریخ ۲۹ اکتوبر، سه آخرین هلی‌کوپتر باید به کابل انتقال داده شوند و تعداد مجموعی هلی‌کوپترهای خریداری شده توسط ایالات متحده از روسیه به ۶۳ عدد برسد.

جلوگیری از سقوط

با توجه به عواقب احتمالی یک انفجار درونی در افغانستان، روسیه قبلا مشتاق حمایت از عملیات‌های ناتو در افغانستان بود. اما همزمان با کاهش تدریجی تلاش‌های بین‌المللی، لحنش شدیدتر شد. در ماه جون سال گذشته، سرگیی لاوروف، وزیر خارجه‌ی روسیه، ایالات متحده و شرکای آن را به‌خاطر شتاب‌زدگی در امر خروج به قیمت آمادگی جنگی نیروهای امنیتی افغانستان، انتقاد کرد. لاوروف به خبرگزاری کویت گفت که تقویت این نیروها برای «جلوگیری از یک سقوط در کشور، در نتیجه‌ی خروج نیروهای آیساف» ضروری است. «خطر آن وجود دارد که (تمام منطقه) بی‌ثبات شود». لاوروف گفت که افرادی مربوط به گروه قومی تاجیک و ازبک از گروه‌های افراطی و تروریستی در شمال افغانستان قبلا «برای نفوذ در قلمرو کشورهای آسیای مرکزی برنامه‌ریزی می‌کردند».

بخشی از کمک‌های روسیه بسیار مستقیم بوده‌اند، مانند ۲۰ هزار اسلحه‌ی کلاشینکوفی که این کشور علیه ستیزه‌جویی به رهبری طالبان به کابل داد. کمک‌های اضطراری این کشور نیز در امر مقابله با اثرات حوادث طبیعی، مانند لغزش زمین در ماه می که بیش از دو هزار تن را در ولایت شمالی بدخشان در سرحد تاجیکستان کشت، مؤثر بوده‌اند.

نوسازی زیرساخت‌های قدیمی روسیه، حداقل برای برخی از افراد، یک نشانه‌ی مشهود و اطمینان‌بخش است که در حال حاضر همه به‌دنبال دروازه‌ای برای خروج از افغانستان نیستند. جایی که خرابه‌های سفارت شوروی در سال ۲۰۰۱ پر از خانواده‌های آواره، بیماری و آلودگی بود، اکنون یک مجتمع بازسازی شده‌ی دیپلماتیک روسیه است؛ مجتمع کلان و قلعه مانندی که برای خدمت طولانی ساخته شده است.

نظر به گفته‌ی سفارت روسیه، در دیگر جاهای پایتخت، پیمان‌کاران افغانی در حال بازسازی اولین پروژه‌ها، از حدود ۱۴۰ پروژه‌ی دوران شوروی اند که روس‌ها می‌خواهند آن‌ها را بازسازی کنند. کارخانه‌ی خانه‌سازی کابل، بزرگ‌ترین مرکز تولیدی کشور، در خزان سال گذشته اولین فایده‌اش را به شکل تجهیزات جدید به ارزش ۲۵ میلیون دالر دریافت کرد.

یانا میخاییلوا، سخنگوی سفارت روسیه در کابل گفت که روی هم رفته روسیه ۴۰ میلیون دالر را روی این محل هزینه می‌کند که در صورت تکمیل «به ما» اجازه خواهد داد تا برای افغان‌ها خانه‌های ارزان و با کیفیت خوب ارائه دهیم».

یکی دیگر از پروژه‌های کلیدی در شهر، پروژه‌ی بازسازی مرکز فرهنگی روسیه است که قرار است در ماه دسامبر تکمیل شود و نظر به گزارش‌ها، ۲۰ میلیون دالر هزینه برخواهد داشت. خانه‌ی فرهنگ و دانش شوروی سابق که نخست در سال ۱۹۸۲ اعمار شده بود، در جریان جنگ داخلی در اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰ تقریبا ویران شده و مخروبه‌های آن بعدا توسط معتادان مواد مخدر اشغال شده بودند. این مجتمع جدید، تالار سخنرانی، یک کتاب‌خانه و سالون کنسرت، یک مرکز چندرسانه‌ای و مراکز ورزشی و تفریح را در برخواهد داشت. حدود ۵۰۰ افغان در این پروژه کار می‌کنند. اما در حالی که بسیاری از مردم از ظهور دوباره‌ی دانش تخنیکی و پول روسیه استقبال می‌کنند، دیگران نگرانند. خاطرات جنگ هنوز برای بسیاری از مردم، به‌شمول برخی که در دهه‌ی ۱۹۸۰ کودک بودند، زنده‌اند. عبدالکریم، ۳۲ ساله، از ولایت بلخ می‌گوید: «فکر نمی‌کنم که روس‌ها باید برگردند». «آن‌ها ریشه‌ی تمام بدبختی‌های امروز ماست و ما در افغانستان یک ضرب‌المثل داریم که «کسی را که یک‌بار امتحان کردید، نباید چانس دوم داشته باشد»».

رای دوگونه در مورد شوروی‌ها

گریم اسمیت، از گروه بین‌المللی بحران می‌گوید: «افغان‌های شهری و روستایی دوران شوروی را با گرایش مختلف به‌خاطر می‌آورند». «در شهرها، افغان‌ها می‌توانند به میراث‌های مثبت اشغال شوروی از قبیل یک سیلوی غله‌جات، یک آپارتمان یا ساختمان یک وزارت اشاره کنند». «وضعیت در مناطق روستایی برعکس آن است، جایی که روستانشینان به میدان‌های پیشین نبرد اشاره کرده و ویرانی‌های وحشتناک جنگ در دهه‌ی ۱۹۸۰ را تعریف می‌کنند».

اما به نظر می‌رسد که زخم‌های گذشته التیام یافته باشند. سال گذشته، گروهی از کارآزموده‌های روسی حتا به افغانستان آمدند تا با مردم محل، از جمله چند جنگ‌جوی سابق مجاهدین، فوتبال بازی کنند. محمد عظیم، جنگ‌جوی سابق مجاهدین، هنگام تماشای بازی در شهر شمالی مزار شریف گفت که نیروهای شوروی «بر روستاهای ما حمله کردند، مردم ما را کشتند و خانه‌های ما را بمباران کردند... هیچ‌کسی به‌خاطر آن ملامت نشد».

حبیب‌الله، ۴۷ ساله، از نسل افغان‌هایی که در دهه‌ی ۱۹۸۰ برای تحصیل به اتحاد جماهیر شوروی سابق سفر کرده است، جواب داد: «بلی، آن‌ها در افغانستان جنگیدند؛ اما آن‌ها کارخانه‌های تولید کود، دانشگاه‌ها، بند آب و زیرساخت‌های دیگر را نیز ساختند». «آن‌ها هنوز قابل استفاده اند و افغان‌ها از آن‌ها استفاده می‌کنند».

ادامه دارد...

چهل تکه

یادداشت‌های سخیداد هاتف

عزا و عقلانیت

یکی از خصوصیات مراسم دینی-مذهبی این است که باید تکرار شوند. در همین «تکرار»، این مراسم زنده می‌مانند. به این معنا که حد وسطی وجود ندارد. این مراسم یا می‌مانند و از طریق تکرار می‌مانند یا نابود می‌شوند و از خاطره‌ها و حافظه‌ها می‌روند. به همین خاطر، اکثر کسانی که به این مراسم دینی و مذهبی دل‌بسته‌اند، خود را در برابر دو گزینه‌ی انعطاف‌ناپذیر می‌یابند: یا باید بپذیرند که بعضی یا تمام مراسم دینی و مذهبی‌شان از میان بروند، یا باید دست به کار شوند و از طریق تکرار جلو نابودی این مراسم را بگیرند.

حال، سوال این است که مردم در مراسم دینی و مذهبی خود چه می‌خوانند؟ این سوال بسیار مهم است، چون پاسخ به آن مشخص می‌کند که تصمیم مردم برای فرونهادن یا زنده نگه‌داشتن مراسم دینی و مذهبی‌شان چه خواهد بود. مثالی بدهم:

عزاداری در ماه محرم در میان مسلمانان (مخصوصا شیعیان) به یکی از «مراسم» مذهبی تبدیل شده. ظاهرا چنان می‌نماید که مسلمانان شیعه به هیچ رو قصد فرونهادن این مراسم را ندارند. تصمیم بر «تکرار» است و زنده نگه‌داشتن این مراسم. چرا شیعیان می‌خواهند این مراسم را زنده نگه‌دارند؟ در پاسخ به این سوال، می‌توان آمیزه‌ای از خوانش‌ها و انگیزه‌ها را دید. بعضی می‌گویند که قیام امام حسین در برابر حکومت جائر یزید یک قیام انقلابی در برابر یک حاکم جبار بود. بعضی می‌گویند، اسلام در خطر افتاده بود و امام حسین برای احیای دین دست به قیام زد. خوانش‌ها در این مورد متنوع اند. ممکن است افراد مختلف با خوانش‌ها و انگیزه‌های مختلف باور داشته باشند که زنده نگه‌داشتن مراسم عزاداری در ماه محرم برای جامعه‌ی اسلامی و جامعه‌ی شیعی ضرورت دارد. آن‌چه من در این یادداشت در نظر دارم، این است که ببینیم «تکرار» این مراسم در صورت‌های امروزینش (آن‌گونه که در میان شیعیان شایع است) چه «نشانه»هایی به دست می‌دهد از این‌که جامعه به کدام سو می‌رود. به بیانی دیگر، اگر بپذیریم که دامنه‌ی این مراسم عزاداری هر سال پهن‌تر می‌شود، آن‌گاه سوال این است:

چه وجوهی از این مراسم بیش‌تر گسترش می‌یابند؟

در این‌جا، به نقطه‌ی بسیار مهم و استراتژیک می‌رسیم. به این معنا که در درون گسترش مراسم عزاداری- به این‌گونه که در جامعه‌ی خود تجربه‌اش می‌کنیم- یک تنش سرنوشت‌ساز اتفاق می‌افتد. این تنش محصول درگیر شدن جامعه با مسئله‌ی «عقلانیت» است؛ عقلانیتی که سیما و اندامش رفته-رفته در میان نسل نو برجسته‌تر می‌شود و به تدریج همچون عاملی چالش‌انگیز در متن مناسبات سنتی و دینی جامعه رخ می‌نماید. عقلانیتی که به آن اشاره می‌کنم، فرآورده‌ی پرسش‌ها و مواجهات نسل جدید با دنیای جدید است. بنابراین، خاصیت انتقادی دارد و بنیادش بر چون و چرا و آزمون و سنجشِ شدید نهاده شده. این عقلانیت وقتی که در برابر مراسم عزاداریِ محرم نهاده می‌شود، به ناگزیر تنش ایجاد می‌کند. چرا که اگر واقعا کسی با ابزار عقلانیت انتقادی و آزمون‌گرا به باز کردن روایت‌های مهم این عزاداری بپردازد، آن‌چه اتفاق خواهد افتاد، این نخواهد بود که ما به «تکرار» این مراسم سخت نیازمندیم. برعکس، هر رویکرد انتقادی و آزمون‌گرا و عقلانیت‌محور مراسم عزاداری محرم را به سویِ «عدم تکرار» متمایل خواهد کرد. این یعنی این مراسم را بر «سراَشیبِ از میان رفتن» نهادن. این‌که هر سال دامنه‌ی تکرار این مراسمِ عزاداری گسترده‌تر می‌شود و وجوه عقل‌گریزِ جدیدی بر بدنه‌ی آن افزوده می‌شوند، نشان می‌دهد که عقلانیت رو به رشد در میان نسل نو به چالشی بسیار جدی برای «ماندنِ» مراسم محرم تبدیل شده است. به بیانی دیگر، تصمیم فعلا این است که این مراسم به هر قیمتی باید از شرِ عقلانیت در امان بماند.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

برای متعلمین و محصلین		برای ادارات دولتی و شرکتها		Subscribe to Daily Etilaat Roz	
سه ماهه	۷۵۰ افغانی	شش ماهه	۲۵۰۰ افغانی	6 Months	100$ USD
شش ماهه	۱۳۰۰ افغانی	یک ساله	۴۰۰۰ افغانی	Annual	180$ USD
یک ساله	۲۵۰۰ افغانی				

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

نقش خنده در سلامت روان

دکتر هادی شاکر، روان‌پزشک

خندیدن، ابراز احساسی است که در همه‌ی فرهنگ‌ها دیده می‌شود. نه تنها انسان‌ها قادر به خندیدن هستند، بلکه سایر رده‌های پستانداران؛ مانند میمون، شامپانزه، سگ و حتا موش‌ها هم این توانایی را دارند. در انسان، این حس لذت‌بخش به‌صورت بارزتری با درک شوخ‌طبعی همراه است.

شاید در مقایسه با سلامت جسم، بتوان گفت که همان‌طور که برای سلامت قلب و عروق، رعایت توصیه‌هایی در مورد مصرف نمک و چربی ضروری است، از نقطه نظر بهداشت روان هم، خندیدن می‌تواند تا حدود زیادی باعث ارتقای سلامت روان و کاهش علایم اضطراب و افسردگی بشود.

توان خنده و شوخی از جمله‌ی علایم مهم سلامت روان است و در بیماری‌هایی مانند اضطراب و افسردگی معمولا این توانایی در اوایل سیر بیماری از بین می‌رود. در چنین مواردی که توان خنده و خوشی از بین می‌رود و تدریجا علایم افسردگی و اضطراب شدت می‌گیرد، روش‌هایی مانند ریلکسیشن (RELAXATION) یا داروی ضدافسردگی ممکن است بتواند فشار عصبی مغز را کمتر کند.

در حدود شصت سال پیش، خندیدن و شوخ‌طبعی (HUMOUR) از دیدگاه روانکاوی جزو روش‌های دفاعی ذهن (DEFENCE MECHANISM) شناخته شد که در مواجهه با استرس به‌سرعت می‌تواند فعال شود و روبه‌رو شدن با شرایط را آسان‌تر نماید.

به علاوه، مشخص شده که انجام دادن یک رفتار می‌تواند مسیرهای عصبی مغز را فعال کند؛ مثلا خندیدن، حتا بدون احساس شادی، باعث خندیدن بیش‌تر، افزایش میزان پیام‌رسان‌های عصبی مربوط به شادی مثل دوپامین و اندورفین، و سرانجام خود احساس شادی می‌شود. هم‌چنین از نظر جسمی، خنده به تنفس بهتر، کاهش فشار خون و کاهش استرس کمک می‌کند. خندیدن یک راه ارتباط اجتماعی بسیار قوی است و اولین احساس مثبتی است که در انسان ظاهر می‌شود. در دوران رشد نوزاد، از شش هفتگی لبخند و از دو ماهگی خندیدن آغاز می‌شود، بسیار زودتر از بروز توان کلامی. این توانایی در ایجاد رابطه‌ی عاطفی با مادر (ATTACHMENT & BONDING) و کمک به بقای نوزاد نقش کلیدی دارد. از نظر اجتماعی، خندیدن باعث شکل‌گیری رابطه بین افراد و احساس تفاهم می‌شود، درست برعکس خشم و ترس که افراد را از هم دور می‌کند. چنان‌که ویکتور برگه (VICTOR BORGE)، کمدین دانمارکی خنده را «کوتاه‌ترین فاصله بین دو نفر» تعریف می‌کند. مسری بودن خنده، در حالتی که ذهن با شنیدن خنده‌ی فرد دیگری آماده‌ی خنده می‌شود را اکثر افراد تجربه کرده‌اند. این نوع سرایت احساس، به کمک مسیرهای عصبی در مغز که به سیستم آیینه‌ای (MIRROR NEURON SYSTEM) مشهور است، انجام می‌شود.

این اعصاب چه هنگام انجام دادن و چه در هنگام مشاهده‌ی یک عمل، فعال می‌شوند و عملا ذهن مشاهده کننده، تجربه‌ای مانند ذهن تجربه کننده پیدا می‌کند. مثال دیگری که ممکن است آشنا به نظر بیاید، گریه کردن نوزاد با شنیدن گریه‌ی یک نوزاد دیگر است، که نتیجه‌ی فعال شدن همین سیستم است.

در سال‌های اخیر تحقیقات بسیاری در حوزه‌ی روان‌شناسی مثبت (POSITIVE PSYCHOLOGY) از جمله تأثیر خنده و شادی بر سلامت روان انجام شده است. در دهه‌ی اول قرن جاری، تحقیقات بر روی علایم منفی مانند خشم، اضطراب و افسردگی نسبت به علایم مثبت، از بیست به یک به حدود ده به یک رسید. بنابراین، در آینده ممکن است شواهد علمی بیش‌تری در دسترس قرار بگیرند.

در دسامبر ۲۰۱۲ گودیناف (GOODENOUGH) و همکارانش در سیدنی استرالیا مطالعه‌ای مشهور به (SMILE) را منتشر کردند. این مطالعه روی ۳۹۸ سال‌مند مقیم ۳۵ خانه‌ی سال‌مندان انجام شد و نشان داد، خنده‌درمانی علایم افسردگی و بی‌قراری را کاهش می‌دهد. در این مطالعه، نه جلسه‌ی دو ساعته‌ی خنده‌درمانی به مدت دوازده هفته به همراه آموزش پرسونل مراقبت کننده از سال‌مندان برای ارائه‌ی روش مشابه در طول همان دوازده هفته ارائه شد.

در مطالعه‌ی دیگری در جاپان که در جولای ۲۰۱۳ منتشر شد، ساکایی (SAKAI) و همکارانش نشان دادند که خنده‌درمانی با روش (SMILE–SUN METHOD) در مدت درمان در شفاخانه می‌تواند به تقویت چشم‌گیر ایمنی در مبتلایان به سرطان پیشرفته که تحت جراحی و شیمی‌درمانی قرار می‌گیرند، کمک کند.

آن‌ها هم‌چنین نشان دادند که روان‌درمانی می‌تواند سیستم ایمنی بیماران مبتلا به سرطان دستگاه گوارش را که تحت عمل جراحی لاپاروسکوپی و شیمی‌درمانی قرار می‌گرفتند، بهبود بخشد. خندیدن به عنوان دارویی بی‌هزینه و بدون عوارض جانبی می‌تواند باعث ارتقای سلامت روان شود. شاید مانند یک ضرب‌المثل انگلیسی که می‌گوید، اگر روزی یک سیب بخورید، به داکتر احتیاج ندارید، بتوان گفت که کمی خندیدن، نیاز به روان‌پزشک را کمتر می‌کند.

بسیاری از ما برای شاد شدن، هدفی را در نظر می‌گیریم که شادی خود را منوط به دستیابی به آن هدف می‌بینیم. در حالی که به محض رسیدن به آن هدف، به هدفی جدید فکر می‌کنیم. و همیشه شادی، چند یا شاید چند صد قدم دورتر از ما است. در حالی که این خود ما هستیم که می‌توانیم احساسی را که مدت طولانی منتظرش می‌شویم، زودتر تجربه کنیم. (بی‌بی‌سی)

درختی با قابلیت چارج تیلفون همراه

نوعی درخت جدید، مکانی برای استراحت افراد به همراه خدمات اتصال آسان به انترنت و چارج کردن تیلفون همراه را فراهم می‌کند. درخت «LETREE» علاوه بر مکانی برای استراحت عمومی، سازه‌ای اجتماعی و محیطی بوده و بخشی از یک مجسمه‌ی زیست بومی است. این فن‌آوری با هدف ارتقای آگاهی افراد از محیط و ایجاد ارتباط بین جامعه و محیط ساخته شده است.

سامانه‌ی ابداعی از پنل‌های خورشیدی استفاده می‌کند که روی شاخه‌هایش قرار دارند و این پنل‌ها انرژی و برق را از خورشید برداشت می‌کنند.

«LETREE» برق مورد نیاز نقاط چارج کننده‌ی یواس‌بی برای تیلفون‌های همراه، وای‌فای مجانی برای ناحیه‌ی احاطه کننده‌ی آن و صفحه‌ی ال‌سی‌دی خود را تأمین می‌کند. این درخت روشنایی شب هنگام را نیز مهیا می‌کند. شاخه‌ها و پنل‌های خورشیدی علاوه بر تولید الکتریسیته، سایه‌ای برای کاربران ارائه می‌دهند و بسته به نوع پیکربندی درخت، می‌توان نیمکتی برای استراحت عموم و یک آبشخوری را برای حیوانات خانگی در آن جاسازی کرد.

این درخت برای استفاده در نواحی شهری و مسکونی مانند حیاط منازل، مکتب‌ها، دانشگاه‌ها و پارک‌ها طراحی شده و می‌توان آن را بر اساس نیازهای مکانی خاص پیکربندی کرد. (جام جم)

بگو مگو از facebook

Malek Sitez

کابینه‌ی تخصصی یا کابینه‌ی سیاسی؟

در این روزها، بحث روی تشکیل کابینه به‌شدّت جریان دارد. دو گروه حاکم در قدرت سیاسی، درباره‌ی حضور خویش در کابینه، چانه می‌زنند. تجارب جهانی از دولت‌های وحدت ملی نشان می‌دهد که کابینه‌های سیاسی، وابسته به گروه‌های حاکم در دولت وحدت ملی، به چالش مسئولیت‌پذیری در برابر رهبران وحدت ملی، مواجه بوده‌اند. وزیرانی که از راه تعهدات سیاسی در برابر رهبران حکومت وحدت ملی می‌آیند، اراده‌ی گروه سیاسی خویش را در ساختار بروکراسی نظام تحمیل می‌کنند و این روند، از بالا به پایین، بر نظام سیاسی، ترویج می‌گردد. بدین ترتیب، دوگانگی در روی‌کردهای نظام وحدت ملی، خلق گردیده و فاصله‌ی تفاوت‌ها را متورم می‌گرداند. بهترین گزینه برای تشکیل کابینه‌ی حکومت وحدت ملی را تخصص می‌سازد. یعنی به‌جای کابینه‌ی سیاسی، باید کابینه‌ی تخصصی ارائه شود. امتیاز کابینه‌ی تخصصی این است که تعهدات دانشگاهی بر بنیاد تجربه و اندوخته‌های علمی، نسبت به تعهدات سیاسی، ارجحیت می‌یابند. این اصل سبب می‌گردد تا رقابت سالم که بر بنیاد تخصص گذاشته شده است، جای‌گاه رقابت سیاسی را پُر کند. از سوی دیگر، کابینه‌ی تخصصی، منبع مسئولیت‌پذیری خود را از بروکراسی تنظیم‌شده‌ی نظام برمی‌گزینند. حکومت‌های تخصصی، ساختار هر اداره‌ی حکومتی را بر بنیاد تخصص شکل می‌دهند. در واقع، نقش سکتور سیاسی در بروکراسی نظام سیاسی، محدود می‌گردد.

دانش‌پژوهان علوم سیاسی به این باور اند که ساختارهای سیاسی، از جمله احزاب سیاسی و رهبران سیاسی، می‌توانند در یک دیالوگ سازنده، به‌صورت کُل، بر استراتژی‌های حکومت اثرگذار باشند. امّا آن‌چه به بحث مدیریت استراتژی‌ها برمی‌گردد، رهبران تخصصی و مدیران حرفه‌ای می‌توانند آن را به برنامه‌های اجرایی مبدل گردانند.

به باور من، آقایان دکتر اشرف غنی و دکتر عبدالله عبدالله اگر می‌خواهند تغییرات شگرف و اصلاحات ضروری را از راه این بروکراسی ارائه دهند، باید دست به ایجاد کابینه‌ی متخصص بزنند، به‌جای آن‌که کابینه‌ای از متعهدان سیاسی خویش را پیش‌کش کنند. این امر، به مثابه نسخه‌ای بازدارنده در برابر جنجال‌های بعدی سیاسی، میان این دو گروه حاکم به حساب می‌آید. امّا اگر قرار باشد که وزارت‌خانه‌ها بنا بر قومیت، احزاب، تنظیم‌ها و تعهدات شخصی و سلیقه‌ای برگزیده شوند، ما در آینده‌ی نزدیک، شاهد کشمکش‌های مهارگسیخته‌ای میان دو گروه حاکم سیاسی خواهیم بود.

Samay Hamed

در افغانستان این سیاست‌مداران هستند که «موضوع» خلق می‌کنند و بعد دیگران آن موضوع را به میدان موافقت و مخالفت می‌کشانند. گفت‌وگوها گرم می‌شوند و تا داغ شدن و جوشیدن می‌رسند و با تغییر موضع یا خموشی سیاست‌مدار، دوباره «سرد» می‌شوند. آنانی که در جریان بحث‌های داغ فکر می‌شد از بس تعهد سیاسی دارند، خواب و خوراک را بر خود حرام کرده‌اند و حتا دوستان نزدیک خود را با توهین رنجانده‌اند، دوباره چارزانو می‌نشینند و «سلفی» و «فکاهه» پخش می‌کنند.

خال خال اتفاق می‌افتد که کسان دیگری غیر از سیاست‌مدارها «موضوع» خلق کنند تا بحث شود و سیاست‌مدارها را و مردم را به گفت‌وگو بکشانند. در کشوری که مردم تا حال از ابتدایی‌ترین حقوق خود محرومند، تابوها راه آزادی‌های فردی و اجتماعی را دیوار کرده‌اند و دموکراسی موقتی‌اش تبدیل شد به «راه‌حل سیاسی منهای مردم»، پایتخت تروریزم دنیا است و انبار مواد مخدر، انگار با تلاش پوپولیستی چند تازه به دوران رسیده مشکل حل می‌شود.

می‌توان با «حاکمیت قانون» جلو «مجرم» را گرفت؛ اما برای این‌که جلو «جرم» را تا مرز ممکن بگیریم، باید بسیاری از مسایل دیگر فکری، فرهنگی، اقتصادی و... را ردگیری و بازگشایی کنیم تا ریشه‌ها را بخشکانیم.

می‌توان چند بانوی دیگر هم بر کرسی‌های حکومت داشت؛ اما حل مسئله‌ی زنان نیاز به برخوردهای عمیق‌تر دارد و کسانی باید در این زمینه‌ها هم فعال باشند تا کوشش‌های نوع اول و دومی مکمل یک‌دیگر شوند.

مهم‌ترین مشکل در این زمینه، «خودسانسوری در اثر هراس از بدترشدن فضا» است. تاریخ گواه است که این خودسانسوری شبیه «عطر زدنِ کثافات» است. مدتی بینی ما را فریب می‌دهد؛ اما کثافات نه تنها چنان می‌مانند، که بیش‌تر می‌شوند.

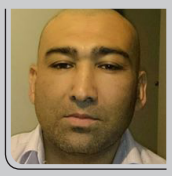

Aziz Jafari

دولت بدون اپوزیسیون!

هیچ دَولت دموکراتیک، در جغرافیای سیاسی دنیا بدون اپوزیسیون نیست. اصولا از لازمه‌ی دموکراسی، شکل‌گیری دو جریان پوزیسیون و اپوزیسیون می‌باشند که یکی برنده‌ی رقابت‌های انتخاباتی است و دیگری بازنده‌ی این رقابت مردمی است.

پوزیسیون تیمی است که زمام امور و دولت‌داری را به عهده دارد و باید پیوسته از سوی اپوزیسیون نقد و دنبال گردد که تا امور دولت‌داری را به‌خوبی انجام دهد و در سایه‌ی این رقابت سیاسی است که در یک کشور پیشرفت سیاسی و توجه به مطالبات مردم به‌خوبی صورت می‌گیرد.

اما دولت افغانستان از این رقیب سیاسی محروم است و رییس جمهور غنی بدون کدام اعتراض و انتقاد و با دست باز دارد دولت‌داری می‌کند. با توجه به سرنوشت مشکوک انتخابات و نیز با نبود یک جریان فعال سیاسی بعد از انتخابات که عملکردهای دولت داکتر غنی را نقد کند، دموکراتیک بودن دولت فعلی زیر سوال است.

نسبت به رفتارهای اولیه و فرمان‌های روزهای آغازین آقای غنی، تا هنوز صدای جدی اعتراض در حوزه‌ی سیاسی کشور بازتاب نیافته است.

اما سوال در این است که آیا چنین دولتی در افغانستان موفق خواهد بود؟

البته با توجه به ترکیب فعلی دولت که در درون خود یک دسته مخالف را جاسازی کرده است، امکان ابتذال سیاسی و رفتن به سوی دیکتاتوری کاهش خواهد یافت.

روزنامه اطلاعات روز

کلوپ: دورتموند در حال پیشرفت است

یورگن کلوپ، سرمربی دورتموند عنوان کرد که تیمش در حال پیشرفت است. دورتموند در دیدار پیشین خود مقابل بایرن مونیخ ۲-۱ شکست خورد و این پنجمین شکست پیاپی آن‌ها در بوندس لیگا بود که آن‌ها را در رده‌های پایین جدول قرار می‌دهد. با وجود نتایج ضعیف در آلمان، آن‌ها در لیگ قهرمانان در هرسه بازی خود پیروز شدند. کلوپ معتقد است که تیمش در حال پیشرفت است و دیدار این تیم مقابل گالا، در بهترین زمان ممکن برگزار می‌شود. او گفت: «باید روی هر بازی تمرکز کنیم، هرچند که سخت است. روندمان رو به جلو بوده، ولی نمی‌توان نتایج را در نظر نگرفت. برای همین است که زمان این بازی برایمان مناسب است. گالاتاسرای فوتبال خوبی ارائه می‌دهد. اولین بازیشان مقابل ما، یک بازی خوب برای ما بود. انتظار یک حریف سرسخت را داریم. در لیگ قهرمانان، اشتباهات فردی کمتری داشته ایم. پاسخ ما در زمین بوده ولی کافی نبوده است».

بوسکتس: بارسا را با ریال مقایسه نکنید

سرخیو بوسکتس، هافبک بارسا تأیید کرد که تیمش هفته‌ی بدی را پشت سر گذشته؛ اما تأکید کرد که نباید آن‌ها را با ریال مقایسه کرد. بارسا بعد از شکست مقابل ریال، این هفته در نوکمپ با یک گول مغلوب سلتاویگو شد تا صدر جدول لالیگا را را به ریال واگذار کند. شاگردان آنچلوتی در ۱۱ دیدار اخیرشان در همه‌ی رقابت‌ها به پیروزی رسیده‌اند و در فرم فوق‌العاده‌ای قرار دارند. اما بوسکتس به خبرنگاران گفت: «این هفته‌ی بدی بود، با نتایجی بد و ما باید هرچه زودتر این شرایط را تغییر بدهیم. ما باید به این دیدارها فکر کنیم و تلاش می‌کنیم تا این نتایج را تغییر بدهیم. یک هفته قبل، ما صدرنشین بودیم و اکنون نیستیم؛ اما فصل طولانی است و امیدواریم که بتوانیم این شرایط را تغییر بدهیم. ریال تیم قدرت‌مندی است و فصل گذشته هم به چند جام رسید. آن‌ها به‌تازگی نتایج خوبی گرفته‌اند؛ اما دلیلی برای مقایسه بین ما و آن‌ها نیست. ما باید نگران نتایج خودمان باشیم. نمی‌خواهم در مورد تیم‌های دیگر صحبت کنم؛ اما ریال همیشه بازیکنان خوبی به خدمت می‌گیرد. آن‌ها تیم فوق‌العاده‌ای هستند؛ اما ما هم از خریدهای‌مان راضی هستیم».

مسی دست به دامان فیزیوتراپ آرجانتین شد

پس از ال کلاسیکو بود که فاش شد مسی در شرایط مطلوب فیزیکی به‌سر نمی‌برده و به زور پیچکاری خودش را به بازی مقابل ریال رسانده است. در واقع لیونل مسی چندین هفته است که از لحاظ بدنی با مشکلاتی مواجه است و حس خوبی ندارد. او از این می‌ترسد که مصدومیت سال گذشته که او را دو ماه از میادین به‌دور نگاه داشت، بار دیگر بازگردد.
به همین منظور، «مارسلو دی آندره‌آ» فیزیوتراپ تیم ملی آرجانتین که بسیار مورد اعتماد مسی قرار دارد، ۱۵ روز است که در منزل مسی مستقر شده تا او را به شرایط آرمانی بازگرداند.
لیو مسی در ال کلاسیکو دور از انتظار بود و مقابل سلتا هم نتوانست گول‌زنی کند. او در حال حاضر با ۷ گول زده، پایین‌تر از رونالدوی ۱۷ گوله و نیمار ۱۰ گوله قرار دارد. مسئله‌ای که در چند فصل اخیر بی‌سابقه بوده است.

راجرز: رونالدو بهترین بازیکن دنیاست

برندان راجرز، سرمربی لیورپول، در آستانه دیدار برگشت تیمش مقابل ریال مادرید در لیگ قهرمانان، کریس رونالدو، ستاره‌ی پرتگالی حریف را به عنوان بهترین بازیکن دنیا معرفی کرد. ریالی‌ها در حالی امروز میزبان لیورپول هستند که می‌دانند با پیروزی در این دیدار، می‌توانند صعودشان به مرحله‌ی یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان را قطعی کنند.
راجرز هم اگرچه از توانایی رونالدو آگاه است؛ اما سایر بازیکنان ریال را هم دست‌کم نمی‌گیرد. او به خبرنگاران گفت: «رونالدو در حال حاضر بهترین بازیکن دنیاست. او به تنهایی چیزهای زیادی در مورد تیم ریال می‌گوید. البته آن‌ها بازیکنان فوق‌العاده‌ی دیگری مانند بنزما، کروس و مودریچ را در اختیار دارند. او کاتالیست تیم است و باید امیدار باشیم که او فردا گول‌های زیادی به ثمر نرساند».
راجرز هم‌چنین در مورد بازی در ورزشگاه سانتیاگو برنابئو گفت: «این یکی از ویژه‌ترین ورزشگاه‌های دنیاست. وقتی مقابل یکی از بهترین تیم‌های دنیا قرار می‌گیرید، این یک چالش واقعی است. ما به این دیدار به چشم یک فرصت نگاهی می‌کنیم. ما برای شکست خوردن به این‌جا نیامده‌ایم. نکته‌ی کلیدی این است که انسجام‌مان را حفظ کنیم. وقتی توپ را در اختیار داریم، باید موقعیت‌سازی کنیم».

آلگری: باید با آرامش کامل بازی کنیم

ماکسی آلگری، سرمربی یوونتوس، اعلام کرد که تیمش در دیدار امشب مقابل المپیاکوس تنها به دنبال پیروزی است. یوونتوسی‌ها که رقابت‌های این فصل لیگ قهرمانان را با پیروزی آغاز کردند، در دو دیدار قبلی برابر اتلتیکو مادرید و المپیاکوس شکست خوردند تا خاطره تلخ حذف زودهنگام فصل گذشته برای هواداران این تیم زنده شود. آن‌ها امشب در دیدار برگشت برابر حریف یونانی قرار خواهند گرفت و آلگری از شاگردانش خواست تا با صبر و حوصله بازی کنند. او به خبرنگاران گفت: «ما باید آرامش مان را حفظ کنیم و تحت تاثیر چیزهایی که نوشته می‌شود، قرار نگیریم. دیدار فردا شب، آزمون مهمی خواهد بود و ما باید خوب و با قدرت بازی کنیم. ما نیاز به پیروزی داریم. ما باید به عنوان یک تیم، بی‌نقص باشیم. ما تنها سه امتیاز داریم و باید این شرایط را تغییر بدهیم. باید از نظر تکنیکی نمایش متفاوتی نسبت به دیدار قبلی داشته باشیم؛ بدون عصبیت و عجله. برای این‌که به نتیجه‌ی مورد نظرمان برسیم، باید از تمام زمانی که در اختیار داریم، استفاده کنیم».

روخو ۳ ماه نمی‌تواند منچستریونایتد را همراهی کند

مدافع آرجانتینی تیم فوتبال منچستریونایتد پس از مصدومیت در دربی منچستر ۳ ماه از میادین دور می‌ماند. روزنامه‌ی دیلی میل نوشت، معاینات نشان می‌دهند، مارکوس روخو که در دیدار با منچسترسیتی دچار برآمدی کتف شده است، ۳ ماه نمی‌تواند تیمش را همراهی کند.
روخو ۲۴ ساله که ماه جون از تیم اسپورتینگ لیسبون پرتگال راهی اولدترافورد شد ، در ۸ دقیقه بعد از شروع نیمه دوم به شدت زمین خورد و جای خود را به پدی مک نایر جوان داد. این در حالیست که جانی اوانز، فیل جونز و رافایل دا سیلوا، سه مدافع دیگر یونایتد نیز مصدوم هستند.

سوارز: ترجیح می‌دهم ساکت باشم!

برنده‌ی کفش طلای فوتبال اروپا در فصل گذشته اظهار داشت که ترجیح می‌دهد در باره‌ی این‌که نامش در میان کاندیداهای دریافت توپ طلا نیست، حرف نزند. هفته‌ی گذشته فیفا فهرست ۲۳ نفره‌ای از کاندیداهای دریافت توپ طلای سال ۲۰۱۴ اعلام کرد که در عین شگفتی، نام لوییس سوارز، مهاجم فصل گذشته‌ی لیورپول و کنونی بارسلونا در میان کاندیداها قرار ندارد. سوارز در حالی غایب بزرگ این فهرست است که فصل گذشته با زدن ۳۱ گول، آقای گول لیگ برتر انگلیس شد و کفش طلای فوتبال اروپا را هم به خانه برد.
البته او در جام جهانی ۲۰۱۴ برازیل با دندان گرفتن شانه‌ی جورجیو کیه لینی، با محرومیت از سوی فیفا مواجه شد و اکنون نیز اعلام شده است، دلیل اصلی حذف وی از فهرست کاندیداهای دریافت توپ طلا، همان حرکت غیراخلاقی و به‌دور از جوان‌مردی بوده است.
سوارز که اکنون در بارسلونا بازی می‌کند، به فاصله‌ی یک هفته از این اعلام فهرست ابتدایی فیفا نسبت به عدم حضور خودش در این فهرست، واکنش نشان داد. وی گفت: بسیار تعجب کردم و هنوز هم باور نمی‌کنم در فهرست کاندیداهای دریافت توپ طلایی نباشم. هنوز هم در تعجب هستم؛ اما ترجیح می‌دهم ساکت باشم و در این باره صحبتی نکنم. در آینده باز هم شایستگی‌های خودم را نشان می‌دهم؛ اما از من نخواهید اکنون در این باره صحبت کنم.

کرایف: بارسلونا ابهت گذشته را ندارد

اسطوره‌ی هالندی باشگاه بارسلونا گفت، آبی و اناری‌ها ابهت گذشته‌ی خود را از دست داده و در عین حال از لیونل مسی و لوییس انریکه حمایت کرد. یوهان کرایف که قهرمانی‌های زیادی را با بارسلونا به عنوان بازیکن و مربی در کارنامه دارد، با انتقاد از شرایط این تیم می‌گوید، بارسلونا ابهت گذشته‌ی خود را از دست داده است. او به رادیو کاتالونیا گفت: خیلی ناراحتم که بارسلونا را این‌طوری می‌بینم. خیلی از ابهت‌مان را در جهان از دست دادیم. بارسلونا تیمی است که با یونیسف همکاری می‌کند و به همین خاطر، خیلی‌ها دوست دارند بازی بارسلونا را ببینند؛ ولی این شکست‌ها شرایط تیم را سخت کرده است. قطعا هرکسی که این باشگاه را دوست دارد، از این شرایط راضی و خوش‌حال نیست و طبیعی است که من از این شرایط ناراحت باشم.
کرایف در باره‌ی انتقادها از لیونل مسی گفت: مسی به تنهایی در زمین کار نمی‌کند. او با همکاری با سایر بازیکنان تیم را جلو می‌برد. من یک لیونل مسی سرحال را در بارسلونا می‌بینم. در حال حاضر نیمار و لوییس سوآرز نیز در کنار مسی قرار دارند و به نظر من سال آینده خواهیم دید که این بازیکنان چه شرایطی دارند.
ستاره‌ی هالندی سابق بارسلونا در باره‌ی شرایط لوییس انریکه نیز گفت: انریکه فوتبال را دوست دارد. من سبک مربی‌گری او را دوست دارم. برای من خیلی سخت است که بخواهم او را نصیحت کنم. لوییز دیدگاه خیلی خوبی از فوتبال دارد. بارسلونا تیمی بود که در ۹ سال دو مربی داشت؛ ولی حالا در ۳ سال ۳ مربی داشته و طبیعی است که کار برای او سخت باشد. باید به انریکه زمان بدهیم. مطمئن هستم زمان ثابت خواهد کرد که انریکه مربی بزرگ و توان‌مندی است.
بارسلونا امروز چهارشنبه در چهارمین دیدار خود در این فصل لیگ قهرمانان اروپا باید در هالند برابر آژاکس به میدان برود و سپس در هفته‌ی یازدهم لیگا در خانه‌ی آلمریا به میدان خواهد رفت.

مربی‌گری در تیم ملی ایتالیا سخت است

سرمربی تیم ملی ایتالیا می‌گوید مربی‌گری در تیم ملی ایتالیا از یوونتوس سخت‌تر است. او هم‌چنین ابراز امیدواری کرد ایتالیا با هدایت او بتواند افتخارات گذشته را تکرار کند. فدراسیون فوتبال ایتالیا پس از نمایش ضعیف در جام جهانی برزیل، با برکناری چزاره پراندلی، آنتونیو کونته سرمربی موفق یوونتوس را به عنوان سرمربی جدید تیم ملی ایتالیا معرفی کرد. کونته که ۳ قهرمانی پیاپی را با یوونتوس تجربه کرده است در تیم ملی ایتالیا خوش درخشیده و توانسته در انتخابی یورو ۲۰۱۶ نتایج خوبی با لاجوردی‌پوشان کسب کند.
آنتونیو کونته در گفت‌وگو با سایت فیفا در باره‌ی بر عهده گرفتن هدایت تیم ملی کشورش گفت: افتخار می‌کنم که هدایت تیم ملی کشورم را برعهده گرفته‌ام. مربی‌گری در تیم ملی ایتالیا آرزوی هر کسی است و من هم خوشحالم که چنین آرزویی برای من تحقق یافته است. من مرد عمل هستم و بی‌صبرانه منتظرم تا کارم را در تیم ملی شروع کنم. باید قبل از هرچیز از چزاره پراندلی که در این چهار سال زحمت زیادی کشید، تشکر کنم. امیدوارم که او در گالاتاسرای نتایج خوبی را به‌دست آورد.
او ادامه داد: از آریگو ساکی سرشناس به خاطر زحماتی که در تیم‌های پایه می‌کشد تشکر می‌کنم. عملکرد خوب او باعث می‌شود تا خیال ما هم راحت باشد. بازیکنان جوان آینده فوتبال ایتالیا هستند و باید توجه ویژه‌ای به آن‌ها شود. انتظار نداشتم که تنها بعد از ۳۵ روز خداحافظی از یوونتوس دوباره به مستطیل سبز برگردم. می‌خواستم استراحت کنم و به کشورهای اروپایی زیادی سفر کنم تا با زبان آن‌ها آشنا شوم و بعد از آن در انتظار پیشنهاد از تیم‌های بزرگ باشم. وقتی از سوی فدراسیون فوتبال ایتالیا با من تماس گرفتند شور و هیجان عجیبی در من به وجود آمد و در تماس دوم به آن‌ها گفتم که بسیار علاقه‌مند به حضور در نیمکت تیم ملی کشورم هستم. آن‌ها به قلب من راه یافته بودند و من نمی‌توانستم مقاومت کنم. به همین خاطر بود که پیش‌نهاد مربی‌گری در تیم ملی را پذیرفتم. در این چند بازی هم فهمیدم مربی‌گری در تیم ملی ایتالیا سخت است. البته به نظرم مربی‌گری در رده ملی از باشگاهی سخت تر است.
کونته در باره‌ی جدایی خود از یوونتوس گفت: دلیل خاصی برای جدایی از یوونتوس نداشتم. دیگر احساس کردم که باید از این تیم بروم. احساس کردم که سه سال حضور در یوونتوس برای من کافی است و دیگر وقت رفتن است. در ۳۵ روز اخیر سخنان زیادی را در باره‌ی جدایی‌ام از یوونتوس شنیدم. بعد از سه سال من و سران باشگاه یوونتوس به این نتیجه رسیدیم که باید از هم جدا شویم. حالا هم هردوی ما باید با این شرایط بسازیم و قبول کنیم که دیگر رابطه‌ای با هم نداریم. به این نتیجه رسیدیم که دیگر ادامه‌ی همکاری غیرممکن است و خیلی راحت از هم جدا شدیم.

فان‌خال: فلینی آب دهان روی آگوئرو نریخت

لوییس فان‌خال، سرمربی منچستریونایتد به حمایت از مروان فلینی، هافبک تیمش پس از تصاویر منتشر شده درباره‌ی آب دهان انداختن او روی آگوئرو پرداخت. روز دوشنبه دو تیم منچسترسیتی و منچستریونایتد به مصاف یک‌دیگر رفتند که در پایان، بازی با نتیجه‌ی ۱-۰ و با گول‌زنی آگوئرو به نفع سیتی به پایان رسید. در یکی از صحنه‌ها که آگوئرو به دلیل مصدومیت روی زمین افتاده بود، به نظر می‌رسد که فلینی روی او آب دهان انداخته است. فان‌خال این موضوع را رد کرد و گفت که این موضوع ناخواسته و غیرعمد بوده است.
او گفت: «تصاویر تلویزیونی نشان می‌دهد که او در حال داد زدن است و گاهی در هنگاه داد زدن، آب دهان خارج می‌شود. فکر نمی‌کنم قصد و عمدی در این کار وجود داشت». فلینی عملکرد ضعیفی در این بازی داشت و یک موقعیت خوب برای تیمش را از دست داد.

ماتا: منچستریونایتد به روزهای خوبش برمی‌گردد

خوان ماتا، هافبک منچستریونایتد پس از شکست در دربی شهر منچستر مقابل سیتی، عنوان کرد که هم تیمی‌هایش بسیار ناراحت هستند، ولی آن‌ها به روزهای خوب بازخواهند گشت. دوشنبه شاگردان فان‌خال، ۱-۰ مقابل حریف خود شکست خوردند و اختلافی ۱۳ امتیازی با صدر جدول پیدا کردند. در نیمه‌ی اول بازی، اسمالینگ اخراج شد و این اخراج، تأثیر زیادی در این شکست داشت.
ماتا در وبلاگ شخصی‌اش نوشت: «دربی‌ها همیشه ویژه هستند و یونایتد روی آن‌ها بسیار حساس است. این را می‌توان در خیابان‌ها احساس کرد. برای همین است که قبول شکست بسیار سخت است و به علاوه، این‌که نتوانم به هم‌تیمی‌هایم کمک کنم.
باید بگویم که تمام تیم بسیار ناراحت است. بازی کردن در خارج از خانه و مقابل منچسترسیتی همیشه چالش بر انگیز است زیرا آن‌ها از لحاظ هجومی تیم بسیار خوبی دارند و این را بارها نشان داده اند ولی ده نفره شدن در نیمه اول، همه چیز را پیچیده کرد. این پنجمین بار است که درطول فصل جدید، یک بازیکن یونایتد اخراج می‌شود بنابراین می‌دانیم که با یک بازیکن کمتر بازی کردن چگونه است. ولی حتی وقتی آگوئرو گول زد و ما ۱۰ نفره بودیم، تیم ما غرور بازی کرد و بازی را به تساوی کشاند. البته که ممکن نشد».

اسکار: فابرگاس سطح چلسی را بالا برده است

اسکار، هافبک چلسی معتقد است که سسک فابرگاس، خرید جدید آبی‌ها، آن‌ها را وارد یک سطح جدیدی کرده است. آبی‌های لندنی در پایان هفته‌ی دهم، بدون شکست و با ۴ امتیاز اختلاف نسبت به سیتی، در صدر جدول لیگ برتر قرار دارند. اسکار مقابل کوییز پارک رنجرز عملکرد بسیار خوبی داشت و گولی زیبا به ثمر رساند؛ ولی به تمجید از فابرگاس پرداخت و از او به‌خاطر پاس گولش تشکر کرد.
او گفت: «سسک پاس زیبایی به من داد. برای شوت زدن عالی بود و وقتی توپ به من رسید، درجا تصمیم گرفتم. ولی سسک به تیم کمک زیادی می‌کند و این کمک تنها با پاس گول نیست. در بازی، به همه کمک می‌کند، با پاس‌های زیبایش، مثل پاسی که به من داد. سال پیش تیم خیلی قوی بود؛ ولی امسال تیم خوب بازی می‌کند و برای پیروزی پا به زمین می‌گذارد و این برای ما مهم است».

روزنامه اطلاعات روز

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com
معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
سردبیر: بشیر یاوری
دبیر خبر: نجیب الله نصیح
ویراستار: بسم الله محبت
صفحه آرا: هادی دریابی

توزیع: مؤسسه جلوه
ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
آدرس: کابل، کارته سه، کوچه حقوق بشر
قیمت: ۱۰ افغانی
شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰

چهارشنبه ◉ ۱۴ عقرب، ۱۳۹۳ ◉ سال سوم ◉ شماره ۷۰۱

Wednesday ◉ 05 November ◉ Year 03 ◉ Vol 701

د لوی خدای (ج) په مرسته سوله د افغانستان راتلونکې جوړولای شي.
ګرانو هېوادوالو، سوله زمونږ د دین او کلتور برخه ده. د افغانستان د حافظانو د ټولنې غړی استاد قاري علی محمد وایي:"اسلام د سولې او ورورولۍ دین دی. په سوله کې خیر دی. د اسلام دین د هر ډول تاوتریخوالي خلاف دی. د سولې د ټینګښت لپاره کار کول زمونږ د ټولو دنده ده."
نیکمرغې له سولې رامنځته کیږي!

به خواست خداوند بزرگ (ج) صلح می تواند آینده افغانستان را بسازد.
هموطنان عزیز ، صلح جزءِ دین و فرهنگ ما است. قاری استاد علی محمد عضو انجمن حافظان افغانستان میگوید: " اسلام دین صلح و اخوت است. در صلح خیر است. دین اسلام مخالف هرگونه خشونت و تشدد است. کارکردن برای تحقق صلح وظیفهٔ همهٔ ما است."
خوشبختی از صلح به بار می آید!